

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ζ'. — ΑΡΙΘ. 330

Γραφεία: Νικηφόρου 3 — Τηλέφ. 68—10

ΑΘΗΝΑ, 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931

ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΑΓΚΛΗΣ ΤΑΚΤΙΚΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗ

Συνεχώς και αδιαλείπτως διαβάζομε αυτές τις ημέρες θλιβεράς Ιερεμιάδες για το «έξοστρηγγο κατάντημα» της 'Όμοσπονδίας μας. Οι Ιερεμίες καθισμένοι επάνω στην ασυγκράτητη φιλοδοξία τους, στην παθολογική εμπάθεια τους, ή στην πονηρή ιδιοτελεία τους χύνουν άφθονα τὰ κροκοδείλια δάκρυά τους και εξαποσιέλλουν στον κλάδο τους θρηνώδεις γόους των: 'Η 'Όμοσπονδία προδίδεται, ή 'Όμοσπονδία κλονίζεται, ή 'Όμοσπονδία διαλύεται.

Οι ανκοφάντες του 'Ηρακλείου, οι αδύνατοι ύποψοφοι που βγήκαν με την αξίωση να παλατιήσουν και να ύποσκελίσουν τη θέληση της κλαδικής πλειοψηφίας, και το όργανο κάθε φρε καμίας και μοχθηρίας και προσβολής κατά του οργανωμένου δασκαλικού κόσμου, δ'ε'Ερμής, που δεν μπορεί να ξεχάσει και να συγχωρήσει το άξιο διάξιμο του έκδοτη του από τις τάξεις των οργανωμένων δασκάλων, σ'ε'θαυμάστη συναυλία ξαναμασούν τον τροπάρι τους: 'Η 'Όμοσπονδία κατέρρευσε, ή 'Όμοσπονδία διαλύθηκε, ή 'Όμοσπονδία δεν υπάρχει!

Με την ψυχολογία του ανθρώπου που περιμένοντας να πείσει ή αλωνίσει όρθος για να ξυλευθί, νομίζει πώ, ακούει μέσα στη θύελλα τριγμούς και σπασίματα και ξεριζώματα και καταρρέουσες, βλέποντας οι αυτόσαν παραματινοί, εκείνο, που δεν υπάρχει παρά στον πόθο τους. Νά πείση ή 'Όμοσπονδία, να λείψη ό φραγμός από τις τόσων άκατονομάστων Ιδιοτελειών, να αφανισί ή εμπόδιο τόσων εξαλλών φιλοδοξιών... Πού να το φαντασθ όν ή Κυβέρνηση με ό κ. Κουλουμπάκης πώς κάνοντας το νόμο κατά των οργανώσεων θάβρισκαν τόσους και τέτοιους συμμάχους μέσα στο δασκαλικό κλάδο! Κάνοντας ή κυβέρνηση το νόμο κατά των οργανώσεων ήξαισε πώς στήνε ή εμπόδια στην όμαλή και κανονική ανάπτυξη των οργανώσεων μας, αλλά ήμπόδια έξωτερικά. Πού να φαντασθ πώς θαγγίξει ό αντιοργανωτικός νόμος της και

την ψυχή των ύπαλλήλων και θά ξυπνήση μέσα της παλιές καμίες κοιμισμένες κάτω από τη γοητεία της οργανώσεως! 'Η Κυβέρνηση στήνοντας φραγμούς με άνοιγοντας χαντάκια ανάμεσα στον οργανωμένο ύπαλληλικό κόσμο για να κάμη δυσκολότερη τη συνεννόησή του, και ζητώντας να αποκλείσει από τις διοικήσεις τὰ εμπειρα στελέχη των οργανώσεων ένα λόγο καθάρη με άπερίφραστα πρόβαλλε: ΕΙΣΤΕ ΔΥΝΑΤΟΙ. ΜΕ ΦΟΒΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΛΘΟΣ ΣΑΣ. ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΑΣ ΚΩΨΩ ΤΑ ΦΤΕΡΑ. Πίστευε στη δύναμή μας με έκανε το νόμο της. 'Όταν μιλούσε για την οργανώση των 14.000 δασκάλων, δεν γελούσανε στους άρκετους, γιατ' ήταν εύκολο να πληροφορηθί πούς είναι πραγματικά ό αριθμός των οργανωμένων δασκάλων. 'Αλλά λέγοντας για τη δύναμη των 14.000 δασκάλων έννοούσε το γόητρο, που άσκει άπάνω στις χιλιάδες αυτές των ύπαλλήλων ή δασκαλική 'Όμοσπονδία, το κέρδος που έχει μέσα στον κλάδο, το δικαίωμα που ο ώς τή σημερα άγώνες της για τὰ δασκαλικά δίκαια της έδωσαν να εκφράζει αυτή, να διεκμηνηύη ή μετρία στην κοινωνία, άπέναντι στην πολιτεία τις άνάγκες, τους πόθους, τις διεκδικήσεις του δασκαλικού κόσμου σύσμου. Και με ήμωρώντας να σπάσει ή Κυβέρνηση το γόητρο αυτό της οργανώσεως, να μειώση το κέρδος της μέσα στον κλάδο μας, ζήτησε να επιβάλει μαζί με τις άλλες οργανώσεις και σαυτή τους γνωστούς περιορισμούς. Πού να φαντασθ ή Κυβέρνηση πώς για να μειώση το κέρδος της οργανώσεως και να σπάσει το γόητρο της θάβρισκε εύκολα πρόθυμους συμμάχους μέσα σαυτή την ίδια! Πού να φαντασθ πώς τις άλλες μέτρα, άπ' άφορμή της έκλογής του αργετού θά προβάλλουν οι Ιερεμίες προσπαθώντας να πείσουν τον κλάδο πώς όμοσπονδία δεν υπάρχει πλέον, πώς ή όμοσπονδία διαλύθηκε, πώς έπομένως ό κλάδος μπορεί έλεύθερα να άσχημονήση χωρίς κίνδυνο πιά να

προκαλέση του «άποσυντεθειμένου» κλάδου το μνηστηρισμό! Πού να φαντασθ ή κυβέρνηση πώς την ήθικη έπειρο ή της οργανώσεώς μας, που τη θεωρούσε «ό ύναμη των δεκάτεσσάρων χιλιάδων δασκάλων» θά βρισκότανε μέσα στον ίδιον τον κλάδο μας άνθρωποι όχι πιά να την άρνηθουν, με να την επιβουλεύθουν με τη δόλια πρόθεση να άφελήθουν από την περιήσση! Γιατί οι δικοί μας Ιερεμίες σαυτή τη διαφορά έχουν άπό το βιβλικό συνάδελφό τους, δει έκείνος είχε έναν άνώτερο σκοπό: να ξυπνήση στις κοιμισμένες συνειδήσεις των σκλάβων της Βαβυλώνας άισθήματα αυτοπεποίθησεως, ένθ οι δικοί μας ζητούν να προκαλέσουν άισθήματα παραλυτικά, άισθήματα άποθαρρύνσεως, να έμμηδύνουν το γόητρο της οργανώσεως, να προκαλέσουν άποτυχία στην προσπάθεια της 'Όμοσπονδίας.

Στον αντιοργανωτικό νόμο της Κυβερνήσεως δε βλέπουν μια θύελλα που πρέπει να την περάσωμε—και θά την περάσωμε με τις λιγότερες ζημιές, δε βλέπουν μια δύσκολη περίσταση, που ή αντιμετώπισή της επιβάλλει στενωδάνση συσπείρωση γύρω στην οργανώση, θεληματικότερη πειθαρχία στη θέληση της πλειοψηφίας. 'Όχι! Στον αντιοργανωτικό νόμο δε βλέπουν όλοι αυτό οι φωνακοί παρά μόνο μια εύκαιρία: Ναι! Μια εύκαιρία που τους δνεαι να άποστρατώσουν αυτό το διαλυτικό έργο.

Κοιτάζει τους πώς χρησιμοποιήσαν την περιήσση της ύποδειξεως του αργετού. Την άπλούστερη και τυπικότερη αυτή άπόθεση, τη μεταβάλλανε σε σταυροφορία κατά της οργανώσεως. Δεν άφησαν κωροφιλοδοξία για κωροφιλοδοξία άνεκμετάλλευτη. Δε άφησαν κωροήθεια για κωροήθεια έξεστρηγγο. Δεν έπαψαν από του να ψάλλουν το τροπάρι τους: «διαλυθήναμε—διαλυθήναμε και να ζητούν να σπείρουν την άπογοήτευση, την άποκαρδίωση, την άποθάρρυνση. Και γιατι αυτή ή σταυροφορία; Για να άποτέξη το ψήφο δέλειο της πλειοψηφίας, που υψώθησε ή 'Όμοσπονδία.

Και γιατι να ποτέχη το ψηφοδέλειο της πλειοψηφίας, που υψώθησε ή 'Όμοσπονδία; Τι ση-

μαίνει ή άποτυχία αυτή; Τι σημαίνει ό διασκορπισμός του κλάδου σε ένα πλήθος ύποψηφίων, ή διάσπαση, ή άποσύνθεση κωρολεκτικά της όμαδικής του θελήσεως; Σημαίνει δει εκείνο που με την παρασηατική του γλώσσα ό πρωθυπουργός όνόμασε «δύναμη των 14000 δασκάλων» δηλ. το γόητρο, το κέρδος της 'Όμοσπονδίας, ή ήθικη ένότητα του κλάδου δεν υπάρχει πλέον και ή οργανώση σαυτή, που ή δύναμή της «έμπνευ ή άνησυχιες», είναι από μέσα της διαλυμένη και σαθαβλιασμένη και ή έλάχιστη έξωτερική ένάντια πνοή είναι άρκετή και τυπική να την αφανίση.

Αυτό σημαίνει ή άποτυχία του ψηφοδελτίου που υψώθησε ή 'Όμοσπονδία. Και όμως δε συκινεί αυτό τους σταυροφόρους. 'Όχι! Οι φιλοδοξίες τους, οι πολιτικές όπισθοβουλίες τους, τὰ πάθη τους δεν ήμωροθον να κωροποιηθον όσο ή 'Όμοσπονδία διευθύνει με σιβαρδ χέρι άπερόσωπ, ύπεύθυνα, άντικαιμενικά, έντιμα τις όποθέσεις του δασκαλικού κλάδου.

Τό χέρι λοιπόν αυτό πρέπει να παραλύση. 'Η όμοσπονδία πρέπει να χάση το κέρδος της. 'Η ιδέα της ένότητας πρέπει να σβήση. 'Η όργανωτική όρθος πρέπει να πείση. Γιατί μόνον έτσι και μόνον τότε μπορεί να ξυλευθεί άνεμπόδιστα ό κλάδος.

'Αλλά με ήμωρώνται ή 'Όμοσπονδίακή όρθος είναι βαθιά ενζωμένη στη συνείδηση του δασκαλικού κόσμου που βλέπει σαυτή την άκρόπολη του λαϊκού σχολείου και του λαϊκού δασκάλου. 'Οργάνωση που άκόμη τώρα μόλις, τον περασμένο χειμώνα μόρσε να επιστρατεύση κάτω από τις πιά άνιζόες περιστάσεις τύπο, πολιτικούς, λαϊκούς όργανώσεως κάθε είδους για τη λύση ζητημάτων του κλάδου μας. 'Οργάνωση που με τη δράση της ύψωσε στη λαϊκή συνείδηση άνυπολόγιστα το κέρδος της δημοτικής παιδείας και κέρδισε με τους άγώνες της ζηλευτή θέση στην έκτίμηση του διανοσούμενου κόσμου, δε θά σβήση τόσο εύκολα. Την σηρίζει ή δσάλευτη πίστη του κλάδου στη δύναμή του και στην έξεργετική επίδραση των επίδωξών του. 'Η πίστη αυτή, του κλάδου που άλλοτε σύναρψε τις άντιδρασητικές δυνάμεις, θά δώσει και σήμερα στην οργανώση τη νίκη

ΝΕΑ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ Ο ΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΟΜΩΣ ΚΟΣΜΟΣ ΘΕΝ ΘΑ ΠΕΣΗ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΤΥΦΛΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΤΑΒΕΙΑΣ ΜΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο κ. ΜΙΓΓΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ο κ. Μίγγος με τήλμα και γράμμα του παρακαλεί τη Διοίκηση της Όμοσπονδίας να μη τον υποδείξει για ανακληρωματικό, επειδή έννοσι να επιδείξει τη θέση του τακτικού, «έχοντας εξασφαλισμένη την έπιτυχία», έστω κι αν δεν υποδείχτηκε όχι από την πλειοψηφία, αλλά ούτε καν από μια άποδοδήποτε αξιολογία μειοψηφία.

Και ως έδω το πράγμα θα ήταν άλλο κι εύκολονόητο και δε θαχε ή διοίκηση να κάνει τίποτε άλλο παρά να συστήσει στον κλάδο να μη τον ψηφίσει ούτε γι' ανακληρωματικό, αφού δεν το θέλει, αν δεν είχε προηγηθεί μια πολύ χαρακτηριστική άλληλογογραφία του κ. Μίγγου και των φίλων του με τον πρόεδρο της Όμοσπονδίας και αν ο κ. συνάδελφος συνεχίζοντας τα άτεχνα τεχνάσματα του 'Ηρακλείου δεν έζητησε να κάνει πιστεύω πως ταχα αν δεν συγκέντρωσε πολλές υποδείξεις, κι έτσι υποσκελισμένο από άλλους, όπως από τον κ. Γιαννικόπουλο, αυτό όφειλται στη Διοίκηση της Όμοσπονδίας!

Γιαυτό θα δώσωμε στον κλάδο τα μέσα να κρίνει περί τίνος πρόκειται. Το ζήτημα δεν αφορά τον κ. Μίγγο ή τον κ. Σαζώνη ή την Διοίκηση της Όμοσπονδίας. Το ζήτημα είναι ουσιαστικώτερο. Τα στοιχεία που θα δημοσιεύσωμε έδω άποκαλύπτουν μια νοοτροπία πολύ περίεργη και πολύ επικίνδυνη για το όραμα της αειδοικησίας, που δεν υπάρχει σαν άμοιρη όρισμένην προσωπικών, αλλά σαν υπηρεσία στον κλάδο και δεν μπορεί επομένως ο καθένας να βγαίνει στην πίστη και να λέει: «Θέτω κι έγω ύποψηφότητα», χωρίς ναχή ύπόψη της ύποψηφιαότητάς του τη συγκεκριμένης της όργανώσεως, την ψήφο δηλ. μιας γενικής Συνελεύσεως της Όμοσπονδίας ή την έγκριση ενός δημοψηφισμάτος των συλλόγων της. Καθένας συνάδελφος μπορεί εύκολα να βοηθί τις 25 ύπογραφές που χρειάζεται η αίτηση του. Άλλα δεν είναι οι 25 ύπογραφές που μπορούν να του δώσουν το δικαίωμα να άξιωμα από τη Διοίκηση της Όμοσπονδίας να τυθλοστηροχί την ύποψηφιαότητά και από τον κλάδο να του δώση την ψήφο του.

Έάν ύπερθε άξιοκατακρίτη ή πράξη του συλλόγου 'Ηρακλείου, που πριν να ίδθ άν ή πρόταση του ύπό του κ. Ντεγιάννη βρέσκει την πλειοψηφία των συλλόγων σύμφωνη, έσπευσε να καταθέση στο ύποψηφιο την ύποψηφιαότητά του με το εκπολι να φέρη μια κάπια, οσοδήποτε μικρή έστω, διαπίστωση ψήφων, το ίδιο άξιοκατακρίτη είναι ή πράξη και όλων έκείνων, που όποιος ο συλλόγος 'Ηρακλείου ένυ περιεμειναν το άποτέλεσμα του δημοψηφισματός των συλλόγων, έσπευσαν όμοιος και γιι καταθέσαν ύποψηφιαότητα. Μ' αυτό δηλ. ήθελαν να πουν: «*Άς περιμενωμε τις υποδείξεις των συλλόγων. Αν πάρομο πλειοψηφία πεί καλή, μάλ' κι αν δεν πάρομο, έμεις τη δουλειά μας. Έ ύποψηφιαότητά μας, ύποψηφιαότητά μας.*»

Και με την εύκαιρία αυτή ή Διοίκηση της Όμοσπονδίας έχει καθήκον να έλθω και να έπανείνη μισροστά σε όλο τον κλάδο τους συνάδελφους, όπως ο Λιούμπας των Τρικκάλων και ο Μανωλάκης της Μαγνησίας, που άν και ύποδείχτηκαν από πλέον του ένος συλλόγου δεν έσπευσαν και να καταθέσουν αίτησης, άφήνοντας να το κάνει αυτό ή Διοίκηση της Όμοσπονδίας. Άν οι υποδείξεις τους ήταν άρκετες:

«*Η Διοίκηση της Όμοσπονδίας με την έγκυκλίο που έστειλε στις 20 Μαρτίου και 21 'Απριλίου έδωσε καθάρως το ζήτημα χωρίς μάλιστα να βοηθί σχεδόν αντίρρηση από συλλόγους, έκτος από τη γνώμη του συλλόγου Πατρών. Έίπε λοιπόν ή Διοίκηση:*
— Οι συλλογοί νο υποδείχουν ποιούς

θέλουν. Άν συγκεντρωθή πλειοψηφία σε ένα πρόσωπο, αυτό θα είναι ο ύποψηφιος για τη θέση του τακτικού και ο κατόπιν άπ' αυτόν θα είναι ο ύποψηφιος για τη θέση του ανακληρωματικού. Άν κανένας δε συγκεντρώσει την πλειοψηφία θα ανακληρωθή αυτό το δημοψηφισμα. Τη δεύτερη κι αυτή φορά έκείνος που θα πλειοψηφίση σχετικά θα είναι ο τακτικός και ο κατόπιν του θα είναι ο ανακληρωματικός.

Τι σφαιστερο άπ' αυτό; Και το 'Ηρακλείο μένει σύμφωνο, και ο κ. Μίγγος μένει σύμφωνος και ή 'Ηρακλιάδα δεν έχει αντίρρηση.

Άλλα ερχόμεστε έπειτα στα άποτελέσματα. Καλό το δημοψηφισμα, αλλά ύπό τον όρο να... μάλ' βγάλη δλους τακτικούς. Άνακληρωματικοί δεν καταδέχονται.

Τι είναι αυτό παρακαλοθιμε; Δεν είναι άναρχία; Σας δίνει ο κλάδος μια θέση, και σεις έπαναστατετε. Δε θα κάμουμε, λέτε, έκείνο που θέλει ο κλάδος, θα κάμουμε έκείνο που θέλουμε έμεις.

Έμπρός λοιπόν άς μάθη κι' ο κλάδος τι είναι έκείνο που θέλτε σεις. Έμιαθε τι είναι έκείνο που ήθελαν οι λιβελλογράφοι του 'Ηρακλείου, άς μάθη λοιπόν τι είναι και έκείνο που θέλει ο κ. Μίγγος.

Πως αυτοσυσταίνετα ο κ. Μίγγος. «*Έ ίπαρη το με τα... πολιτικά πρόσωπα.*»

Ο κ. Μίγγος στις 6 'Απριλίου γνωστοποιεί με γράμμα του στον Πρόεδρο της Όμοσπονδίας την ύπόδειξή του. Στο γράμμα αυτό ανάμεσα στάλλα γράφει και τα ακόλουθα:

«...Η κοράταξή μου θεωρήσε σκοπύμο να υποδείξη έμένα, ύστερα μάλιστα από την ύπόδειξη του Παπαδικαίου που τον θεωρούν ως ακατάλληλον για λόγους σκοπιμότητος όργανωτικους...»

Η ομάδα μας έκαμε έγκυκλίο και με λανθάνει ό; αίρετο μέλος παρό το συμφεροντά μου. Τοποτα ίσως για άμοιρη ήθικη ή για τους άγαντες στο παρελθόν, ίσως και διότι έπειδή έχω έλθε σε έπαρη με πρόσωπα πολιτικά (!!) και έδω και αύτου, και έτσι έλλείπον ότι θα έξυμνητοσθα κάπως τον κλάδο. Έγω τον έαυτο μου δεν τον θεωρώ ίκανό για το άξιωμα αυτό, ή εκτίμησή όμοιος των συνάδελφων πάντοτε μου έδωσα τη δύναμη την ψυχική να άργαστώ με ένδοουσιασμό για τα συμφεροντα του κλάδου, και με σας δλους αύτου επί κεφαλής να πετύχουμε την ήθική και οικονομική έξυμνησή μας, πράγματα που μερικοί ζωηροί με μια μονοκονδυλία έσβησαν...»

Γ. Μίγγος

Στις 20 'Απριλίου ο πρόεδρος της Όμοσπονδίας πήρε γράμμα από τον κ. Γ. Σαζώνη. Μέσα του γράμμα αυτό ύπάρχε και ψήφισμα. «*Γενική Συνελεύσεως Θεσσαλονίκης*. Το ψήφισμα έγραφε ότι, στις 14 'Απριλίου μετά ψηφοφορίαν και διαλογήν ύποδείχθη δ κ. Γ. Μίγγος διά ψήφων 49» ως ύποψηφιος αίρετός.

Στο γράμμα που συνόδεσε το ψήφισμα ο συνάδελφος Γ. Σαζώνης γράφει:

«... Σεις βέβαια ως προϊστάμενοι του όργανισμου μας θα ίδθητε τα άποτελέσματα όλων των συλλόγων και τότε κανονίσατε την κορεία σας. Φαίνεται ότι ο κ. Μίγγος θα ψηφισθή πολύ εις τάς τάς χάρας και δεν θα ήτο άσχημος μια ύπόδειξη Μίγγου - Δαγκλή... Άν θέλατε μάς γράφατε τι σκεπήτεσθα και αν θέλατε να συνεργασθήτε μετά τον κ. Μίγ-

κου, ο όποιος πολλάκις ήγωνίσθη όπως και σεις, έχει δε, ως φαίνεται ύποστηρίξει και άλλων συλλόγων».

Γ. Σαζώνης.

Έπάνω από δλους είναι ή θέλησις της πλειοψηφίας. Μόνη ή πειθαρχία στην πλειοψηφία εξασφαλίζει τη γνώσια έγκρισση του κλάδου.

Τι έννοσι ο συνάδελφος Γ. Σαζώνης; Άχρεται ότι «*ή κορεία μας*» θα κανονισθή από τα άποτελέσματα όλων των συλλόγων, αλλά και προσθέτει: «*άν θέλατε να συνεργασθήτε κ. λ. π.*» Έννοσι για την ύπόδειξη;

Άλλα ή Διοίκηση της Όμοσπονδίας άποφασισμένη να ζητήση από τους συλλόγους τον ύποψηφιο, κριτάσε άπόλυτα και άαυτηρά οδδέσσει στάση σεις ύποδείξεις. Και ένώ βρέθησαν σύλλογοι που της έγραψαν έπίσημα είτε άναθετονάς της να υποδείξει αύτή τον έξιο κατά την κρίση της, είτε ζητάντας της τη γνώμη της, ή Διοίκηση της Όμοσπονδίας έσώπησε. Η Διοίκηση περιμένοντας από το δημοψηφισμα την ύπόδειξη, ήταν άποφασισμένη να ύποστηρίξη υαδήποτε πρόσωπα θα της έδωε το δημοψηφισμα. Και γιαυτό άκριβώς είναι μεγάλη ή εδύθυνη των προσώπων (και των συλλόγων) έκειμεν, που ζητοδν ένάντια στη θέληση της πλειοψηφίας εκμεταλλεύουμνοι διαστάσεις ψήφων, ή συγκοφανέντας να έπιδάλουν τη φιλοδοξία τους ή την άποψη τους.

Η Διοίκηση μά και έθεσε αύτην την άρχή—και δεν μπορούσε να κάνει άλλο τίποτε ήταν και είναι άποφασισμένη να την ακολουθήση ό; τις έσχατες συνάπεις της. Γιαυτό και δεν έδίστασε καθόλου να καλέση για τη θέση του ανακληρωματικού το συνάδελφο Γιαννικόπουλο, μά και καθιερώθηκε και από την ΙΒ' άκόμη Γ. Συνέλευση ο ανακληρωματικός ναρχεται από τη μειοψηφία. Έκείνο που έχει χάρος να κάνει ή Διοίκηση της Όμοσπονδίας δεν είναι «*να συνεργασθήτε*» με ύποψηφιος, αλλά να εξασφαλίζει τη γνώσια έγκρισση του κλάδου. Γιαυτό κατάφυγε στο δημοψηφισμα, όπως σε άλλες περιστάσεις θα καταφύγε σε μια γενική συνέλευση της Όμοσπονδίας. Και γιαυτό έξοι πεπαθρία στα άποτελέσματα του δημοψηφισματός, όπως θα την άξιούσε και στην άποψη της Γεν. Συνελεύσεως. Γιαυτό και θεωρεί ότι δεν είναι έν τάξει με την όργανώση δλοι έκείνοι, που έπιμένουν στην ύποψηφιαότητά τους ένάντια της θέλησεως της πλειοψηφίας.

Με ποιά έπιχειρήματα έζητειτο από τη Διοίκηση της Όμοσπονδίας να έπηρεασθ ύπερ όρισμένου ύποψηφίου.

Ο συνάδελφος Γ. Σαζώνης με γράμμα του χρονολογημένο από τις 20 'Απριλίου, και ύπογραμμένο και από άλλους 6 συνάδελφους, έκανόρχεται στην άποψη του και την έξηγει πλατύτερα.

«Όταν πρό καιροσ σας έγραψα για τη ύποψηφιαότητά Μίγγου-Δαγκλή δεν άνηκούσα βέβαια την άτομική μου γνώμη, αλλά τη γνώμη της δλότητος σχεδόν των συνάδελφων της Θεσσαλονίκης και πλείστον άλλων της βορείου Έλλάδος και της Παλαιάς Έλλάδος. Δεν πιστεύω να άγνοήτε ότι ο καλύτερος και έπιτεχύτερος συνδυασμός στην προκαμήνη περίπτωση είναι ο κρίκος Μίγγου-Δαγκλή όχι μόνον από άποψη έπιτυχίας, αλλά από άσασήποτε άκόνεως, πολιτική σκοπιμότητος, έξυμνητήσεως και συμπροσόντων μας όργανο-

τικώς πρό παντός και πλείστον άλλων. Έπί τέλους πρόκει να δοθί μια έξαιρετική προσοχή και γιά μάλ' έδω πέρα (!) που άποτελοσθα το συμπάγυεστο και έπικρατέστορο ίσχο της βορείου Έλλάδος και να θελήσμε και έσπεινά δώσετε κάποια προτίμηση και γιά μάς που σας έξυμνηρήσασμε πάντοτε άγοπητέ 'Αρισταίδη (!!) και πάντοτε κατ' έκλογην σας ύποστηρίξαμε... Ός προς τον κ. Δαγκλή, ή περιφέρειά του είναι έλαχιστή, ο όγκος ο διδασκαλικός, ο όποιος θα άποβλέπη προς το κέντρο της ενεργητικότητος μικρός, και ο βοηθοί του άκαρποί και μεμονωμένοι, διότι δεν πιστεύω να άρρηθίθε ότι ή Θεσσαλονίκη έχει έξαιρετική θέση άπ' όλες τις άπόψεις. Για δόσια όποτε ένέργεια είναι ο καταλληλότερος σταθμός, όπως καθός; ζαιρέτε, και στο περασμένα χρόνια. Μόλα αύτα νομίζω δε είναι έπιβεβλημένο σε δλους μας να ύποστηρίξωμε το συνδυασμό Μίγγου-Δαγκλή, ο όποιος θα έχη άποτελεστάτην έπιτυχία και θα είναι ο συμπικνωτήρ όλων του διδασκαλικού κόσμου. Σεις ός; έπιπερφή της Όμοσπονδίας πρόκει να δώσετε την κατάλληλη ώθήση για να μη βροσκονται οι συνάδελφοι σε άμφιβολία και να μη πελαγοδρομοδν, να λείψουν δε και οι πολλαπλά ύποψηφιαότητες, αι όποιαι θά δώσουν την έπιτυχία στην αντίδραση. Θελομενά πιστεύομε ότι αύτην τη φορά θα δώσετε την πρόφουσα σημασία και στο δικό μας το παράπονο...»

Έχόμεθα να συνετέλεσε και σεις όσα μπορείτε στην έπιτυχία του ύποδεικνουμένου όφ' ήμων.

Γ. Σαζώνης

Όθ. Παπαδόπουλος
Γ. Κιντάδος
Κ. Χρήστου
Β. Παπαδημητρίου
Γ. Κιρκίλιας
Κοντομήτρος

Τα «*έπιχειρήματα*» του συνάδελφου Γ. Σαζώνη τάφηνομε άσχαλλασα γιατί, όχι που είναι έντελός προσωπικό και τοκωμικό, αλλά και όσοι-όθ' ήσαν, δεν ένδιαφέρουν τη Διοίκηση, αφού αύτή πήρε την άπόφασή να τηρήση στήση άντικειμενική.

«*Άς δούμε όμως με τι τρόπο ο ίδιος ο κ. Μίγγος προσπαθεί να έμκεισθή αυθαίρετη ύπερ έαυτοσ πρότασος της Διοικήσεως. Με γράμμα του προς τον Πρόεδρο της Όμοσπονδίας από 20 'Απριλίου γράφει τα έξης:*

«... Έκείνο που με ζημίωσε είναι ή μη άναγαρη του όνομάτος μου στο Διδ. Βήμα διότι έτσι όπως έγινε δόθηκε καιρός να προσαρμωσθουν πολλοί σύλλογοι στα 3 όνόματα... Έγώ έλλιπία πάρα πολύ ύστερα από τη σχετική ένέργεια να ψηφισθί τον 'Ιούλιο από την Μακεδονία, Θράκη Στερεά Έλλάδα, Θεσσαλία και Κρήτη... Η άμμοσή στην ύποψηφιαότητά μου ένδοφάνται από τις προβλέψεις αι ένδοφάνονται ποι έχω από πολλούς όργανωτικους και εκπαιδευτικούς παραγόντας...»

Άν συμφωνήτε και έσείς κανονίσατε τα πράγματα κατά τρόπο, που να άνταποκρίνεται στην πραγματικότητα (φυσικά στην πραγματικότητα) Μακεδονία, Θράκη, Στερεά, Θεσσαλία, Κρήτη. Οι δεσμοί μας με άνθρώπους έντος και έκτός του διδασκαλικού κόσμου άνδοφώνουν να αναλάβωμε άγώνα νικηφόρο, αλλά και καρποφόρο, όργανωτικά, γιατί ή Θεσσαλονίκη και το πλείστον των άλλων συλλόγων θα ένδοφούν την ύποψηφιαότητά μου, έν τέλει, διότι έως τώρα ούτε καν ήτο γνωστή και τη θέση μου κατέλαβε ο Γιαννικόπουλος μειοψηφικός... Η πεκοίτη δλων των έδω παραγόντων είναι ότι μόνον Θεσσαλονίκη Γιάννενα θα δώσουν τη νίκη στην έδολογία μας...»

Γ. Μίγγος

Ο κλάδος άρνείται να υποδείξη το Μίγγο αίρετό, άλλ' αύτός έπιμένει.

Άς δούμε τώρα τι είναι «*έκείνο που τον έζημίωσε*». (μυλει σάν να πρόκειται για έπιχείρηση). Στις 20 Μαρτίου

«*Άς δούμε τώρα τι είναι «έκείνο που τον έζημίωσε».* (μυλει σάν να πρόκειται για έπιχείρηση). Στις 20 Μαρτίου

στείλαμε στους συλλόγους την πρώτη εγκύκλιο για τον αϊρετό ζήτημα να μάς στείλουν οι σύλλογοι απάντηση το άργότερο στις 15 'Απριλίου. Λοιπόν: α) λάβαμε με ημερομηνία 7 'Απριλίου έγγραφο για την ύποδειξη του συναδέλφου Γ. Μίγγο από το σύλλογο Σάνθης, με ημερ. 9 'Απριλίου από το σύλλογο Κατερίνης, με ημερ. 6 'Απριλίου από το σύλλ. Βερορίας, το όλον ύποδείξεις τρεις. Με ημερ. 5 'Απριλίου οι συναδελφοί Μίγγο και Κερκυκας μάς πληροφοροῦν ότι η Γ. Συνέλευση Θεσσαλονίκης ἐπεφυλάχθη νάποφασίσῃ στην ἄλλη συνέλευση γιά τήν ὑπόδειξη. 'Η ἄλλη συνέλευση ἔγινε στις 14 'Απριλίου καί τὸ πρακτικό τῆς συνοδευμένο με γράμμα τοῦ Γ. Σοξώνη τοῦ λάβαμε στις 20 'Απριλίου. Ἐπομένως ἔσαν τυπωμένες τὸ Διδ. Βήμα τῆς 19 'Απριλίου ἦταν ἀγνωστο σὴν Διοίκηση τὸ ψήφισμα Θεσσαλονίκης καί ὁ συναδέλφος Γ. Μίγγο εἶπε ὡς τότε 3 ὑποδείξεις. Ἄν δέ στην εἰδηση τοῦ Δ. Βήματος ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ συναδ. Γιαννικοπούλου, εἶναι γιὰτι ἐκτός αὐτῶν τῶν 3 ὑποδείξεις, πού εἶχε καὶ αὐτός ('Αρμενιάδης, Αἰγιαλέας, Σύνου) εἶχαμε ἔγγραφο τοῦ συλλόγου Καλαβρυτινῶν ἀπὸ 8 'Απριλίου πού ἂν καί δὲν μάς ἔλαβε καθάρᾳ διὸ ὑποδεικνύει τὸ Γιαννικοπούλου μᾶς ἔλεγε ὅτι πληροφορεῖται ἀπὸ τὰ τμήματά του ὅτι θύλοποιεῖται ὑποψηφιότητα Γιαννικοπούλου, πού γιά μάς καί γιά κάθε ἕνα πού ζαίρει τις ἀπόψεις τοῦ συλλόγου Καλαβρυτινῶν, καί πού φυσικά δὲ θά ἴσθετε νὰ κἀμὲ πολιτικῶς με τὴν εἰδησεογραφία τοῦ Δ. Βήματος, ὁδηγῶμε ὑπόδειξη.

β) 'Η δευτέρα εγκύκλιο τῆς 21 'Απριλίου ἀναφέρει ὅλους τοὺς ὑποδειχθέντας καί τὸν κ. Μίγγο ἔπομένως με τοὺς 4 ψήφους του. Στην εγκύκλιο μάλιστα αὐτὴ ἦταν ἡ σύσταση νὰ περιορισθῶν οἱ σύλλογοι τὶς ὑποδείξεις τους σὲ τέσσαρα πρῶτα ὀνόματα ὡς πλειοψηφίσαντα, πού μέσα σ' αὐτὰ ἦταν καί τὸ Μίγγο. Τὶ ἐμποδίσαν λοιπόν τοὺς ἄλλους συλλόγους τώρα πού ἔμαθαν ὅλους τοὺς ὑποψηφίους καί τοὺς ψήφους πού πῆρε καθέναν νὰ μὴ προτιμήσουν τὸν κ. Μίγγο; Μήπως ἐπὶ τῆς θέσης τοῦ εἶχε καταλάβει ὁ κ. Γιαννικοπούλος;

γ) Ἄς μᾶθῃ λοιπὸν ὁ κ. Μίγγο τί εἶναι σὴν δευτέρα ψηφοφορία, γιὰτι αὐτὸ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικό. Λοιπὸν ζήτησαν ἀπὸ τοὺς συλλόγους νὰ ἐπιαναλάβουν τὴν γνώμη τους τὸ ἄργότερο στις 8 Μαΐου, ἀπὸς στις 10 ἔλεγε ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν ἀτήσεων καί ἡ 10ῆ ἦταν Κυριακή. Στὴ δευτέρα λοιπὸν αὐτὴ, στην εἰδησεογραφία ὑπόδειξη ἀπὸ 4 ἀρχικούς: συλλόγους ἐπρόκειαν τὸν κ. Μίγγο μόνον ὁ σύλλογος Σάνθης. 'Ο σύλλογος Βερορίας ἦρθε με ἔγγραφο τοῦ μόλις στις 18 Μαΐου δηλ. 10 μέρ. 3 κατόπιν ἑορτῆς, καί ὁ σύλλογος Κατερίνης ἐσώφησε ἀπολύτως. 'Ο δὲ σύλλογος Θεσσαλονίκης ἀπάντησε στις 2 Μαΐου με πρακτικό τῆς κρορευτικῆς τῶν ἐπιτροπῆς πού εἶχε ὁρισθῆ γιά νὰ ἐνεργήσῃ ἀρχαιρείσεις, τὸ ὅποιοι καί δημοσιεύσαμε παρακάτω:

Πρακτικὸν Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συλλόγου Δημῶν Θεσ/νίκης.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ σήμερον τὴν 2 Μαΐου ἡμέρα Σάββατον καὶ ὡρὰν 5 μ. μ. ἡ Ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπὶ τῆς διενεργείας ἀρχαιρείσων τῆς ἐνώσεως ἔδωσα ὑλ' ὅσιν ἐγκύκλιον τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας πρὸς ὑποδείξειν αἰρετοῦ μέλους διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἐκ μέρους τοῦ μὴ ὑπάρχοντος Διοικ. Συμβουλίου καὶ λαβούσα ὑλ' ὅσιν τῆς δεῖ εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκροτηθῆ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐνώσεως μέχρι τῆς 8ης Μαΐου ἀποφαρίζει: Προτείνει ὡς ὑποψήφιον αἰρετὸν μέλος διὰ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸν Γ. Μίγγον ὑποδειχθέντα ἄλλως τε διὰ μεγίστης πλειοψηφίας παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς ἐνώσεως.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ Κ. Χρήστου Ὁθ. Πακαδόπουλος Δ. Κολοβός Θ. Πέτρου

Τὸ πρακτικὸν αὐτὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 2 Μαΐου ἔγινε, λέγει, ἕκαστὴ δὲν θά καταριζότανε Διοίκηση τοῦ συλλόγου ὡς τις 8 Μαΐου. Στις 3 ἡμέρας Μαΐου δηλ. τὴν ἐπομένην συνήλθε Συνέλευση τῶν δασκάλων Θεσ/νίκης

με 280 παρόντες, καί ἐβγάλε τὸ νόμο Διοικητικὸν συμβούλιον, πῶς δημοσιεύθηκε καί σὲ Δ. Βήμα τῆς 17ης Μαΐου σελ. 8η. Ὡστε ὁ ἱσχυρισμὸς τοῦ πρακτικοῦ ὅτι ἐπιβεβαιώσῃ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ γιὰτι ὅς τις 8 τοῦ μηνὸς θά ἦταν ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ Διοικητικὸν συμβούλιον, δὲν ἀνταποκρίνεται σὲ πράγματα, ἀφοῦ τὴν ἐπομένην ἄκριβως ἔγινε γενικὴ συνέλευση (κατὰ πάντα ἀρμόδια γιά τὸ ζήτημα τοῦ αἰρετοῦ) καί στις 8 καταρτίστηκε καί σὲ ὅσιν τὸ νέο συμβούλιον.

Στὸ ἴδιον τὸ γράμμα τῆς 26 'Απριλίου ὁ κ. Μίγγος ἐκοιτηρεῖται ὅτι «θὰ ψηφισθῆ ἀπὸ Μακεδονία, Θράκη, Στερεὰ, Θεσσαλία, Κρήτη, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ ἐνέργεια», πού ἔκαμε Καί στις 8 Μαΐου παρουσιάζεται με ἰσχυρὰς ὑποδείξεις ἀπὸ κείνες πού εἶχε πρῖν. (μόνον τῆς Σάνθης καί τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς).

Καί αὐτὸ βέβαιον καντιόνοντα; ποὺ σταθερὴ νὰ παραπέσῃ τὴν Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ ἐκπονήσῃ τὰ πράγματα κατὰ τὸ πρ., πού δὲν ἀνταποκρίνεται στην πραγματικότητα» ὅσοι τὴν λειτουργοῦν φυσικά ὁ ἴδιος, δηλ. τῆς ἐπισημασμένης ἐπιτροπῆς τοῦ καί τῶν μεγάλων πλειοεκτιμήσεων τῆς (θεσμικῆς) ἀνθρώπων ἐντός καί ἐκτὸς τοῦ διδασκαλικοῦ κῶπου, πολιτικῆς φιλίας κλπ).

Ἀλλαγὴ δυνάμεων

Καί ἐπειδὴ ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας δεικνύει ἀναίσθησιαν σὲ τις συστάσεις καί ὑποδείξεις τῶν περιμένων νὰ δώσῃ τὸ δημοψήφισμα τῶν συλλόγων τὸ ἀποτέλεσμα, καταφεύγει σὲ ἄλλα μέσα.

Ἐταί στις 20 Μαΐου παίρνομι τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Θεσσαλονίκη Ἐδιδασκαλικὸς κῶπος διαμαρτυρεῖται ἐντόνως ἐπὶ σκοπίου (!) μὴ δημοσιεύσεως γνωμῶν συναδέλφων δι' ὑποψηφιότητα Μίγγον Ταχτικῆς διαδικτικῆς Διοικητικῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας ὁλεθρὰς ὀργανωτικῆς.

Κυρκλία, Κηρύττας, Γουργούτης Ποιοὶ εἶναι οἱ 3 αὐτοὶ κύριοι, πού σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε σύλλογος Θεσσαλονίκης ἀναλαμβάνουν με τὴν ἰταμότητα νὰ διεργηθῶνται σὲ «ἄνοιες διαμαρτυρίας» τῶν διδασκαλικῶν κῶπων; Εἶναι τρεῖς δασκάλοι πού ὁ μὲν ἕνας οὐτε εἶναι οὐτε ὑπῆρξε κἀν συνδρομητῆς τοῦ Διδ. Βήματος, οἱ δὲ δύο ἄλλοι ἐδῆσαν νὰ ἔγγραφοσιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας κατὰ τὸν μεταβασθῆ τὸ στὴ Θεσσαλονικὴ τὸν περασμένο Φεβρουάριον.

Οἱ ὀργανωτικοὶ λοιπὸν αὐτοὶ «παράγοντες» τοῦ κ. Μίγγο ἐπιτείνονται κατὰ τῆς τακτικῆς τῆς διουδικτικῆς διοικητικῆς ὀλεθρῆς ὀργανωτικῆς. Καί πού εἶναι αὐτὴ ἡ τακτικὴ ἡ ὀλεθρῆς ὀργανωτικῆς; Ἀκούσατε. Μετῆ τῆς δημοσίευσῆ τῶν ἀποφῶν τῶν συναδέλ. Ἀδότη καί Σέττα γιά τὴν ὑπόδειξη τοῦ αἰρετοῦ, με ὑπογραφή Κέρκιλα ἐλέβημε ἕνα ἄρθρον καί δὲν τὸ δημοσιεύσαμε γιὰτι δὲν προσθετε τίποτε νέον ἐπὶ πλέον ἐξακολουθώντας νὰ ἔχονμε τὴν γνώμη πὺς δὲν μᾶς ἐπιτεροῦνται σὰν Διοίκηση νὰ διαφθεροῦμε τὴν ὀργανωσῆ με μεθόδους μικροπολιτικῆς; καί φαυλοκρατικῆς, ἀρνηθῆκαμε τὴν δημοσίευσῆ σὲ κατὰ παραγγελίαν ἀπὸ ἄρθρον, πού δὲν ἔλεγε τίποτε ἄλλο παρὰ διὸ ὑποδεικνύεται ὁ Μίγγο ἀπὸ μᾶς περιφέρειαν με 800 δασκάλους καί διὸ πολέμως παλληκροσία. Καί ἀρνηθῆκαμε τὴν δημοσίευσῆ του, ὅχι γιὰτι ἦταν ὁ Μίγγο ἀλλὰ γιὰτι ἡ Διοίκηση πρέπει πάντα νὰ σέβεται τὴν ὀργανωσῆ καί προπάντων σὲ παρανομίαν ἐκλογῶν γιά τὴν θέσθ τοῦ αἰρετοῦ γιὰτι ἔδῶ δὲν πρόκειται νὰ γελῶσῶμε τὸν κλάδον. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ὁ κλάδος προκειμένου νὰ ἀναδείξῃ τὸν αἰρετοῦ τὸν νὰ διαφθεροῦσθ ἀπὸ αὐτοῦ ὀργανωτικῆς.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας ἀκολουθώντας τὴν γραμμὴν, πού χάραξε ἐξ ἀρχῆς καί ἀφοῦ δὲν ἀνακηρύχθηκε ὁ Παπανικολάου καί ἀρνηθῆκαμε ὁ πῶτος ἐπιλαχὼν συνάδελφος Γιαννικοπούλος τὴν θέσθ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ, ὅπως ὡς τέτιον τὸ δεῦτερον ἐπιλαχόντα, τὸ Μίγγο. Εἶπε ὁ κ. Σοξώνη τῆς ἡ Διοικητικῆς σαυτὸ διὸ εἶναι ἀδύνατον τὴν ἀλλοπληροῦσθ τοῦ τόσου ὁ Μίγγο, ὅσο καί ὁ Σοξώνης δέχονται ψηφοδέλτιον κοινὸν με τὸ Διοικητικόν. Καί μάλιστα διὸ διαρκῶς προσκαθοῦσε νὰ παραπέσῃ τὴν Διοίκηση νὰ τὸ βγάλλῃ ἴδια σὴν μέση.

Ὁ κλάδος τῶν δασκάλων δὲν θά ὑποδοκῶσθ σὲ προσωπικῆς φιλοδοξίας.

Καί ὅμως ὁ κ. Μίγγο δὲ δέχεται τώρα τὴν θέσθ πού τὸ δημοψήφισμα τοῦ κλάδου τὸν δίνει ἐπὶ. τὴ θέσθ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ, ἀλλὰ θέλει τὴ θέσθ τοῦ τακτικοῦ. Ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῶν ὀργανωμένων γινεσκὸν δὲν ἔχει καμιά σημασία. Ὁ κ. Μίγγο πού φοβῆταν μήπως εἶναι πολλοὶ οἱ ὑποψήφιοι, καί διωσαστοῦμε καί πετύχον οἱ ἀνταδραστῆς, ὕψοντες τὴ σημαία τῆς ἀνταρείας μέσα σὲ κλάδον. Καί στέλνει τὸ ἀκόλουθον χαρακτηριστικῶτα ἄρθρον:

Θεσσαλονικὴ 1 Ἰουνίου 1931.

Ἄγαθῆ κ. Πρόεδρε,

Ἦρην τὸ γράμμα τῆς 29ης τοῦ Μαΐου (πού τὸν ἰνηγγέλλετο ὁ ἠρισμὸς τῶν ὀν ἀναπληρωματικῶν καί ἐξαιρετικῶν φροναγωγῶν τοῦ γιά τὸ Δ. Βήμα. Μὲ πολὺ μεγάλη μου λύπη ἀναγκάσθηκα νὰ μὴ ἀποσβῶ τὴν τῶσφ ἄλλως τε τμητικῆ ὑποψηφιότητά μου ὡς ἀναπληρωματικῶν καί μάλιστα με τὸν ἀγαθὸν κ. Λαγκλῆν.

Τραγικὴ δὲ ἀλήθεια εἰσενεῖα ἡ ἡμεῖς νὰ στείλω καί φωνογραφία μου γιά τὸ λειψισμῶν ἀπὸ τοῦ Διδ. Βήμα. πού ὅτε θέσθ μουσὺ τετραγωνικῶν δασκάλων δὲν παραχώρησε γιά τὸ ὄνομά μου, πού ἄλλως γιά τὴν δρῆσῆ μου ὡς πρόεδρον τῆς Ἀναγέννησῆς ἀπένομα πολλὰς στήλες ἀφαιδῶς; (μὴ γιά τὴν Ἀναγέννηση, μὴ τὴν ὀργανωσῆ δηλ. ὅχι γιά τὸ πρόσωπον τοῦ τότε πρῆδρον τῆς)

Βεβαίωθῆτε κ. Πρόεδρε, ὅτι τούτο πρῶτον με ἐξαιρετικὴ ὀλίγη καί πιερίκα, πού ζεπετιόνταν ἀπὸ μὴ βθεαὶ συναίσθησι γιά τὴν ἀδικαιολόγητα μεροληπτικῆ ἀτάσῆ τῆς Διοικητικῆς, (πού δηλ. δὲ δέχνηκε τις συμβουλές του;) πού σὲ μᾶς τῶσφ κείσῆ στιγμῆ τῆς ὀργανωτικῆς μας ζωῆς χτύπησε πεισματικῶ καί κατακέφαλα μὴ ταπεινῆ συνδικαλιστικῆ κορυφῆ (!) πού ἀκάνη τῆς βασιλείας τὸ σαβαβλισμῶν ὀμοσπονδιακῶν μας οἰκοδόμημα (!!) καί κού ζαίρει τὸν ἀγῶνίκα με ἐξίγνηση γιά τὸν ἀντικειμενικὸ ἰδεολογικὸ σκοπὸ καί διὰ τὸ διδασκαλικῶν συμφέροντα, χάριν τῶν ὁποῖων πολλὰς φορὰς θυσιάσε καί ἀτομικῶν συμφέροντα, ἀλλὰ καί συναγωνιστικῶν διασείσῆσε.

Καί τώρα ὑποθέτω πὺς εἶναι ὑποχρεῶσῆς οὗς νὰ διαγράφῶμε τὸ ὄνομά μου ὡς ἀναπληρωματικῶν καὶ ἀπαίτηση τῶν φίλων μου καί νὰ δημοσιεύσετε διὸ ἔχω ὑποψηφιότητα τακτικοῦ. Τούτο τὸ κῶν γιά νὰ καταβληθῆ διὸ παρ' ὅλη τὴν συστηματικὴ ἀπόκρηψῆ τῆς ὑποψηφιότητός μου, μὴ στορηζόμενος σὲ χροῖσμα (!), αἰτῆ συγκεντρώσεως ἀρκετῆ δύναμη, πού προσένομα ἀπὸ ἐκτίμησῆ συναδέλφων γιά τὴν δρῆσῆ μου καί ἀξίμη ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικῆ θέσθ πού ἔχει, δώσε προέροχημ ἀπὸ τὴν δευτέρη πὺλῆ τῆς Ἑλλάδος, πού σημαίνει πολλὰ πράγματα γιά ἕνα ἄνθρωπον πού ζαίρει κοινωνικῶ ἡ πολιτικῶ (!) νὰ ἐργασθῆ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησῆ τοῦ ἀναξιοκαθόντος κλάδου μου.

Γ. Μίγγος

Καί ὁ ἐπιλόγος

Ἄλλῶ ὁ κ. Μίγγο δὲν ἀνέστησε σὲ γράμμα αὐτὸ ὅπου αὐτοδιορίζεται Ἄτλως τοῦ «σαβαβλισμῶν ὀμοσπονδιακῶν οἰκοδομημῶν» καί «ταπεινῆ κορυφῆ». Ἐδικούμενος τὸν κλάδον πού ἡ πλειοψηφία του δὲν τὸν εὐνόησε, ἀλλὰ καί τὴ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰτι δὲν ἐκίσθησε σὲ τῶσφ ἐπιχειρηματικῶν πρακτικῶν, ἀλλὰ σὲ τὸν ἀναγορευσῆ τακτικῶν ὑποψηφίον σὲν ψηφοδέλτιον τῆς ὀργανώσεως, καταφῶντες σὲ τις στήλες τοῦ Ἐφ. μὴ φιλόθενος πάντα γιά κῆδῆ ἐπίθεσῆ καί προσβολῆ κατὰ τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Καί ἐκεῖ ἔδωσε ὁ κ. Μίγγο δὲξοδὸ σὲ ἀισθημῶτά του.

Λυποῦμαστε πὺς δὲν μποροῦμε νὰ διαθεσοῦμε περισσοτέρον ὡρον γιά νὰ ἐπανακρίσωμε ἔδῶ τὸ ἠμμετικὸν αὐτὸ δημοσίευμα. Ἀρκετὸ νὰ σημειώσωμε ἂν αὐτὸ μόνον τὸν τρόπο πού ὁ κ. Μίγγο εἶχε βρῆ γιά νὰ ὑποδειχῆ αὐτὸς τακτικῶ; ὅσοι καί ἂν ἦλθε τεταρτος σὲ τις ὑποδείξεις ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Χαρακτηρίζεται δηλ. ἐγκληματικὸ τὸ ὅτι

ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας δὲν ὑποδέχθη τις συκοφαντίας τοῦ Ἑρακλίου εἰς ἴσῃς τοῦ συναδέλφου Λαγκλῆ καί δὲν ὀνόματι αὐτῶν δὲν ἔβρισκε τοὺς 38 συλλόγους πού τὸν ἐπρόκειαν, δὲν ὄρισαν ἔπειτα τοὺς 7 πού πρότειναν τὸν Παναγιώκοφον, δὲν προσκοιήθηκε αὐτὸς δὲν εἶθε τοὺς 6 τοῦ Γιαννικοπούλου γιά νὰ καταλήξῃ σὲ τοὺς 4 τοῦ κ. Μίγγο.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας ἔκωλοῦσθαι πάντα τὴ γραμμὴ πού χάραξε ἐπὺς; ἐξ ἀρχῆς ἔχει τὴν ὑποχρεῶσῆ νὰ καλέσῃ τὸν ὀργανωμένο καί συνειδητὸν κλάδον νὰ ψηφισθῇ ὡς ἀναπληρωματικὸν αἰρετὸν μέλος τὸν συναδέλφον Γ. Ἀποστολοπούλου πού ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὸν κ. Μίγγο.

Ὁ μὴ τὴ σύζησι πού δημούργησε ἡ ἐπιφύλαξῆ ὀρισμένων κυρίων, ἄλλῶς δὲν θά πληνθῆ. Ζαίρει καλὰ ὁ κλάδος πὺς πηγῶντα; τοὺς αἰρετοῦσῆ, δὲν μιμῶσῆ τοσαύτητα, ἀλλὰ ἀντιβῆσῆ σὲ ὄνομα τοῦ ἐκπαιδευτικῶν συμβουλίου τοὺς ἄνοις τῆς ἀπαιτήσεως του, κείνοισ πού ζαίρει πὺς θά ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον τοῦ με ἐντιμότητος καί εὐλαχίαν καί θά φέρον τὸ ἄξιωμα πὺς σεμνότητι. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κῆδονος τὸ μελῶν τῆς συστάς, πού χινεῖται ἐπὺς ὀφθαλμοῖς τις ἡμέρας αὐτῆς; νὰ ὀλοῦσῆ τὴν κρίσῆ τοῦ κλάδου. Δὲν θά ὑπάρξῃ συνειδητῶς δασκάλος, πού νὰ καταπληγῆ καί νὰ ἐξαπτηθῆ ἀπὸ κομποροσημῶν καί ἀσχηγοῦσῆ ὀλίγη.

Ζητήθηκε με εὐθύτητα ἀπὸ τὸν κλάδον νὰ πῆ ποῖος; ἔβλεν ὑποψηφίον του. Καί τοὺς εἶπε. Ἐκείνοισ τοῖς ὡροῖς πὺς μποροῖν γιά τὸ γούστο τους νὰ ἐκπονήσῆ τὴν γνώμη τοῦ κλάδου, εἶναι πολὺ γελοῖοι. Ὁ δασκαλικὸς κῶπος, θά ἐκτίμησῆ τὸ ἐλατήριον τους καί θά τοὺς δώσῃ τὴν ἀπάντησῆ καί τὸ μῆθημα πού τοὺς χρεαίξεται.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘ ΘΙΩΤΙΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. συναδέλφους ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τοῦ Διδ. Συλλόγου τῆς Ἐκπ. Περιφερ. Φθιώτιδος.

Σημφῶνως πρὸς τὸ ἴδον ἄρθρον τοῦ διέποντος τὸν Σύλλογον Κατασκαλικῶν καλοῦμεν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἄ' ἡμεραν τακτικῶν γεν. Συνελεύσεων ἐν τῷ Δ' Ἀημοτικῶν Σχολείω Λαμίας (Παροθναγωγῆς) τὴν 18ην Ἰουνίου 1931, ἡμέραν Πέμπτην καί ὡρον 10ην π.μ. Εἰς ταῦτην δέον νὰ προσέλθητε πάντες αὐτοπροσώπως καί νὰ ἐκπληρώσῆτε τὰς πρὸς τὸν Σύλλογον ὀκονομ. ὑποχρεῶσεως.

Οἱ μὴ δυνάμενοι ἔνεκα σπουδαίου κολυμβητῶν νὰ προσέλθωσῆ, δύνανται νὰ παραστώσῃ δι' ἀντιπροσώπων, δὲν δέον νὰ ἐπιδώσωσῃ δι' εἰδικῶν πληροεξουσιῶν. Πρὸς ταῦτα δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ περυσιοῦν ἡμῖν ἐγκαίρως ἐπὶ φύλλου χάρτου τὰς ὑπογραφῆς των διὰ τὸν ἐλέγχον τῶν πληροεξουσιῶν (ἄρθρ. 16 καί 17 τοῦ Καταστατικοῦ). Θέματα εἶναι τὰ ἑξῆς.

Α) Τροποποίησις τοῦ 1ου ἄρθρου ὡς πρὸς τὴν ἔδραν τοῦ Συλλόγου.

Β) Τροποποίησις τῶν 23 καί 26 ἄρθρων ὡς πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου.

Γ) Ψήφισις προϋπολογισμοῦ τρέχοντος ἔτους.

Δ) Σοχῆσις καί λήψῆ ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς 14ης γεν. Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ε) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων καί ἀντιπροσώπων.

Ἐν Λαμία τὴν 25 Μαΐου 1931
Μετὰ συναδέλφ. χαριετισμῶν
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.Ε.Π. Φθιώτιδος
Ἄποστ. Δ. Παναχρόστου

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦνται οἱ συνάδελφοι τῶν ὁποῖων ἴληξῆ ἡ συνδῆσῆ σὲν διδασκαλικὸν βῆμα νὰ σπεύσῶν σὲν ἀνατίσῆ τῆς γιά νὰ προλάβουν ἰγκλίρωσῆ ἐπὶ κῆδῆ τυχὸν ἀνωμαλία πού μπόρῆ γὰ συμβῆ ἀπὸ τὴν Διοικητῆ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Εισήγηση του Γάλλου συναδέλφου Freluct στο Διεθνές παιδαγωγικό συνέδριο.

Μετάφραση Δ. ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΗ

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Τώρα μόλις γίχισαν να έρευνούν τα κάπως νεφελώδη και εξιθασμένο πεδίο του ύπουνειδητου. Μ' όλα ταύτα η εξήγηση μερικῶν σημείων έχει γίνει με τρόπο σχεδόν βέβαιο. Μά δεν έχουν εφαρμόσει ακόμα μεθοδικά στην εκπαίδευση τα αποτελέσματα που βγαίνουν από τις φυσικές αυτές έρευνες.

Έχει παρατηρηθεί, ότι τα παιδιά, μ' έναν τρόπο δλότελα ξεχωριστό, εξακολουθουν τον εαυτό τους να δηηγείται από τις σκοτεινές δύναμεις του ύπουνειδητου, που αυτές παρά τη θέλησή μας πραγματοποιούν μέσα σε κάθε ύπαρξη ένα άπειρο κομμάτι του προσορισμού της ζωής. Μά το ύπουνειδητο, το μυστηριώδη αυτό «έγώ» οι δάσκαλοι η θέλουν να το άγνωστο η το μεταχειρίζονται σαν έχθρο και το καταπολεμούν.

Σύμφωνα όμως με τους φυσικούς νόμους, που θα μιλήσουμε λίγο γ' αυτούς, δεν κατορθώνουν μ' αυτό τίποτ' άλλο, παρά να δυναμώνουν αυτόν τον έχθρο, ζημιώνοντας την εκπαίδευση.

Η θέληση, που θεωρείται «ο άπυρογανιαστος λίθος» της σχολικής μας ήθικής είναι ικανή να χαλιναγωγήσει τα κρηπρίτσια της ύπουνειδητης φαντασίας; της «τρελλής του σπιτιού» όπως την ονομάζουμε;

Ο Coué λέει: «Όσες φορές αντιματωπίζονται η φαντασία και η θέληση, πάντα η φαντασία θριαμβεύει».

Κι ακόμα καλύτερα: «Όταν μια ιδέα κυριαρχεί εις το ύπουνειδητό μας, σε βάθμο που να προκαλεί μια ύποβολή, όλες οι συνειδητές προσπάθειες που μπορούμε να καταβάουμε για να άντισταθούμε σ' αυτή την ύποβολή δε χρησιμεύουν σε τίποτ' άλλο παρά συντομήσουν την πραγματοποίηση της. Κλασικό παράδειγμα είναι τοῦτο πόρ: Μαθαίνεις ποδήλατο. Μια πόρ δια βρίσκειται στή μέση του δρόμου σας. Μπαίνει στο μυαλό σας η ιδέα, πως θα σκοτωθείτε άπάνω της και γίνετα ύποβολή. Λίτε μακρόν όσο θέλετε: «Δε θέλω να σκοτωθώ» και κάνετε τις μεγαλύτερες προσπάθειες για ν' άποφύγετε, θά περάσετε, χωρίς άλλο πόν' από την πέτρα. Ένω άν τὸ θέλατε και προσπαθούσατε επίτηδες να περάσετε δε θά τὸ καταφέρονατε.

Γιατί—κι εδώ είναι ένας άλλος νόμος της ύποβολής, ο νόμος της συνειδητής σκοπιμότητας—σε κάθε ύποβολή, μόλις πεί ονοὺς μας στοῦ τέμα της, αναλαβαίνει το ύπουνειδητό μας να βρει τα μέσα για την πραγματοποίηση.

Είναι βέβαιο, πως βρισκόμαστε εδὸ μπροστά σε μια τρομερή και μυστηριώδη δύναμη, που είναι μάταιο να χρησιμοποίησωμε τις προσπάθειές μας ενάντια σ' αυτή. Καλύτερο είναι να προσπαθώσωμε να την πειθαρχώσωμε, να τη στρέ-

ψώμε σε όφελός μας, όσο είναι δυνατό, για να την κάνωμε να χρησιμεύει στην προσωπική και κοινωνική άπελευθέρωση τῶν ατόμων.

Ο ρόλος της ύποβολής και της ύποτοποβολής θα είναι να επιδρά στο ύπουνειδητο και να τὸ κάνει να ενεργεί μέσα στις κατευθυντήριες γραμμές της άγωγής.

Δε θα επιμείνωμε στην πρώτη μορφή της ύποβολής, που είναι σ' όλους πολύ γνωστή: η ήσυχια γεννά την ήσυχια, η όργη την όργη και τὸ μίσος, ο έκνευρισμός γεννά την ταραχή! Είναι νόμος αυτός άναμφισβήτητος μέσα στις τάξεις του σχολείου μας. 'Απ' αυτό βγαίνει η χρησιμη αυτή σύσταση: 'Ο δάσκαλος πρέπει να κρατά την ήσυχια όσο μπορεί περισσότερο, να μιλά σιγανά και με φωνή τὸ περισσότερο ήσυχη και μονότονη, παρά στριγγή κι ένοχλητική. Πρέπει να καταπραΰνει τὸν έρεθισμό και τὸν εκνευρισμό με τη γαλήνη και τη γλυκύτητα, πρέπει να ναι πρόσωπο άνοιχτόκαρδο και χαρικό, άν-θέλει να γεννά τη χαρά, να είναι εργατικός και δραστήριος για να προκαλεί την ενεργητικότητα και τὸ ζήλο.

Κι επειδή άκριβώς ο δάσκαλος επιδρά κάθε μέρα στο ύπουνειδητο τῶν μαθητῶν, η προσωπικότητά του έχει μεγάλη σημασία για την άγωγή.

Πρέπει λοιπόν στην καθημερινή πράξη νάχωμε πάντα κατά νου, ότι άν μια καλή η κακή ιδέα υψώσει τὸ μυαλό του παιδιού, τὸ ύπουνειδητο θά μπορούσει, παρά τη θέλησή μας, να την πραγματοποιήσει.

Δε θα καταπατοῦμε δὴ πέρα να δείξωμε τα πλανεχτήματα η τὸς κινδύνους που μπορεί ναχει μια συστηματική εφαρμογή της ύποτοποβολής στο σχολείο, ούτε να ξετάσωμε ὠ; ποιὸ σημείο θά μπορούσε ν' άντικαταστήσει καρποφόρα τὰ συνηθισμένα μαθήματα ήθικής. Θα θέλαμε μονάχα να δείξωμε στους παιδαγωγούς, ότι μερικές λέξεις τρεχόμενης χρήσεως στα σχολεία μας είναι ικανές να γενήσουν στα παιδιά κακές ύποβολές και πρέπει, χωρίς άλλο, να τις διώξωμε δλότελα.

Με τὸ να λέμε και να ξαναλέμε κάθε μέρα σ' ένα μαθητή, πως είναι άκάθαρτος, άταχτος, άμελής, γεννούμε μέσα του μια ύποβολή που χωρίς άλλο θά τὸν κάνει πὸ άταχτο και πὸ άμελή. Και όμως τίποτε δε μας κοστίζει να λέμε άντιθέτα τις λέξεις: καθαρός, ταχτικός, έπιμελής κ.τ.λ. που θά προκαλέσουν ύποβολές ευνοϊκές για την άγωγή.

Ας μὴ φυτεύωμε ποτέ σ' ένα παιδί την ιδέα πως είναι κακό, πως είναι πὸ κακό από χτες: τὸ έκμηθενίζομε έτσι όλες τις προσπάθειες, που θά μπορούσε να κάνει για να διορθωθεί. Πρέπει, άντιθέτα, να τὸ δέχνωμε, σύμφωνα με τη φράση του Coue, πως: μέρα

με τη μέρα γίνεται καλύτερο από κάθε άποψη:

Ας άποφύγωμε ακόμη τὰ χειρόγραφα σχόλια, που συνηθίζουν να κάνουν μερικοί στα τετράδια τῶν μαθητῶν, που δεν είναι τίποτ' άλλο παρά κακές ύποβολές: είναι κακογράφος, άκάθαρτος, άμελής κ.τ.λ. Αυτά είναι πράματα, που ποτέ δεν τὰ γράφει χερί δληθινού παιδαγωγού.

Θά μάς πουνε ίσως: άν ένα παιδί έχει δληθινά αυτά τὰ έλαττώματα, πρέπει να τὸ τὸ κρύβωμε;

Πρέπει να καταλάβωμε και να πιστέψωμε, πως σε τίποτε δε θά χρησιμεύει τὸ να δυναμώνωμε περισσότερο μέσα στο παιδί τις κακές ύποβολές, που είναι κιόλας πὸ δυνατόν. Είναι πὸ καλύτερο να τὸ βοηθώμε, με καλές ύποβολές, να κάνει κάθε μέρα κάτι καλύτερο. Και τὸτο άνεξάρτητα από τὰλλα θεραπευτικὰ μέσα που συνιστούν οι παιδαγωγοί.

Τὸ να έναντιωνώμαστε στο συνειδητὸ η ύπουνειδητο «έγώ» του παιδιού, όχι μόνο σε τίποτε δε χρησιμεύει, μά φέρνει μεγάλη βλάβη, γιατί προκαλεί πείσεις, που έχουν αποτέλεσμα τις πὸ βαριές πνευματικές διαταραχές.

Η ήθική θεραπεία πρέπει να βοηθά τὸ άτομο στην προσπάθειά του προς τὸ ήθικό και κοινωνικό καλό και όχι να καταναί θεραπεία άποκλειστικά καταπιστική.

4. Οι έξωσχολικές παιδικές δραγνώσεις.

Αυτές βοηθοῦν πὸλύ τη νέα πειθαρχία, γιατί κάνουν να περνά μέσα στο σχολείο η ζωή και τὸ πνεῦμα της συνεργασίας και τὸς καταμερισμού της εργασίας, που έχει μεγάλη σημασία.

Δυστυχώς όμως δεν έχουμε μέσα στην κοινωνική ζωή άλλες δραγνώσεις για να μάς βοηθοῦν, παρά μονάχα τις ομάδες τῶν σπόρ, πὸ πάντων τὸς ποδοσφαιρου, που τὰ παιδιά ύπακούουν στο νόμο της ομάδας.

Υπάρχει ακόμη και μια άλλη κίνηση πὸλύ ενδιαφερική, μά που δεν χρησιμοποιεί δυστυχώς την δληθινή αυτοοργάνωση τῶν παιδιῶν: είναι οι ενώσεις προσκόπων. Αυτή είναι μια όργάνωση, που από τήμια παρασκευάζει άρχηγούς έπιβλητικούς α από την άλλη πειθηνιους πολίτες. Μά δε μπορούμε καθόλου να την ονομάσωμε δληθινή δημοκρατική όργάνωση.

Η προσωπική κίνηση στή Ρωσία έχει πὸλύ πὸ λαϊκή και δημοκρατική βάση. Αρχή τους δεν εινε η προπαρασκευη μιας άριστοκρατίας για τη διακυβέρνηση της μάζας, μά η προπαρασκευη της μάζας για την πολιτική ζωή και τὸν ένεργό έλεγχο όλων των πράξεων της κοινότητας.

5. Η επίδραση του οικογενειακού και κοινωνικού περιβάλλοντος.

Η επίδραση του οικογενειακού και κοινωνικού περιβάλλοντος έχει, χωρίς άλλο, την πρωτεύουσα σημασία. Είναι γνωστό όμως πως δυσκόλες μάς φέρνει τὸ κοινωνικό περιβάλλον για την εγκατάσταση μιας έλεύθερης και καθαρά δημοκρατικής πειθαρχίας. Και μ' δλ' αυτά, τὸ σχολείο είναι άνάγκη να

ανακατεύεται όσο μπορεί περισσότερο στή ζωή του περιγυρου.

Κατά πόσο τώρα είναι δυνατό να χρησιμοποιηθοῦν οι σύλλογοι γονέων για τὸς σκοπούς της πειθαρχίας, αυτό είναι ένα ζήτημα λεπτό, άμεσα συνδεδεμένο με τὸ πρόβλημα της μόρφωσης τῶν ιδιων τῶν γονέων και δε μπορούμε να τὸ αναλύσωμε δὴ πέρα.

Γ'. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Και μέσα στα σχολεία του σημερινού συστήματος, μάς είναι δυνατό να προσανατολιστοῦμε προς τη νέα πειθαρχία και προς μια καλύτερη όργάνωση της σχολικής εργασίας. Τὸ έργο είναι βέβαιο δυσκολώτατο και άχάριστο, γιατί η κοινωνία, η οικογένεια, δλόκληρος ο μηχανισμός της σημερινής ζωής—και τὰ προγράμματα ακόμα—άντιμάχονται στή σωστή άγωγή που θά θέλαμε να δώσωμε.

Μ' δλ' αυτά είναι άνάγκη να εργαστοῦμε δραστήρια, για να καταργήσωμε την άταρχική βάση της πειθαρχίας. Γι' αυτό προτρέπω τους δασκάλους να προσανατολιστοῦν 'ελεύθερα μέσα στο δρόμο που προσπαθήσαμε να τὸς δείξωμε:

— Νέα όργάνωση της σχολικής εργασίας και ζωής του σχολείου πὸ έντατική.

— Έγκατάσταση συνεργατικῶν ομάδων, που θά τείνουν στην έλεύθερη κοινωνική εργασία και θά μάς προπαρασκευσουν τὸ δρόμο για την 'ίληση μαθητικής κοινότητας.

Θά συναντήσουν εκεί μέσα περισσότερη δουλειά και λιγότερη επίδειξη και μεταδοξία, μά θάχουνε για άντάλλαγμα μια νέα ενεργητικότητα, μίαν άνοιχτόκαρδη άπόσφαρη, άγνωστη ίσα με σήμερα, που θά τὸς φέρη μίαν δληθινή και άγούρη σχολική πρὸδο.

Σημεία, που άπάνω τους πρέπει ναχουν στερεμένη τη δράση οι πρωτοπόροι παιδαγωγοί για την πραγματοποίηση μιας καλύτερης πειθαρχίας.

Α—Τὰ προγράμματα και τὰ ξεχειρίδια.

Πὸλύ μεγαλύτεροι τύραννοι από τὰ σχολικά προγράμματα είναι τὰ κακά ξεχειρίδια, που χειροτερεύουν την κατάσταση. 'Ο άγώνας ενάντια σ' αυτά, η έκδοση ξεχειριδίων και β βίβλιων καλύτερα προσαρμοσμένων στή νέα μέθοδο εργασίας, θά εύκολύνει την πειθαρχία.

Β—Οι ξετάσεις είναι, χωρίς άλλο, τὸ μεγαλύτερο εμπόδιο για τὴ νέα πειθαρχία. Έχοντας για έργο τους να ελέγχουν μονάχα τη λεκτική άπόχτηση γνώσεων, δυναγκάζουν τὸς δασκάλους να δουλεύουνε στο «παράγωμα» τῶν παιδικῶν κρανίων. Η προπαρασκευη γι' αυτές τις ξετάσεις δε συμφωνεί καθόλου με μια φιλελεύθερη πειθαρχία.

Πρέπει ν' άρχίσωμε όσο τὸ δυνατό γρηγορότερα μια μεθοδική εργασία, για να θέσωμε σ' ένεργεια τὸς καινούργιους τρόπους ξετάσεων. Η χρησιμοποίηση τῶν νέων μπορεί να μάς δώσει μια πὸ δύναμη κρίση.

Γ'. Να ζητήσωμε να καταργηθοῦν από τὰ σχολεία οι ξετάσεις (Συνέχεια στην 6 σελίδα)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

DIDASCALICO VIMA (TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe hebdomadaire de la Fédération des instituteurs Grecs
Bureaux : 3 Nikiforou 3 Athènes (telef. 68-10) Abonnement 60 fr.

Συνδρομή χρονιάτικη δραχ. 60. Γιά τό εξωτερικό φράγκα γαλ. 60
Έμβλήματα : Διδασκαλικό Βήμα Νικηφόρου 3 Αθήνας. Τηλέφ. 68-10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΩΣΤΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Θάνατι καί ακατανόητο ή όρ-
γάνωση νά καταιχθή τό θεσμό
τόν αιρετών, μέσα στά σπλάχνα
της νά ώριμάσουν οι έροι για τήν
πραγματοποίησή του, αύτή νά
δώση έκφραση στους γενικούς πό-
θους του κλάδου και νά τους δια-
μορφώση σε καθορισμένο πρόγραμ-
μα αντίληψεων, ή όργάνωση νά
διευθύνει και νά διεξάγει τήν άγώνα
για τήν τελική αναχώρηση τών
δικαιών μας, και όμως νά μήν ζαι-
ρη, νά μήν είναι εξασφαλισμένη
ότι ό αιρετός, τό όργανο της αυτο-
διοικήσεως, θά βαδίση έπάνω στην
ίδια γραμμή, πού βαδίζει ή πλειο-
ψηφία του όργανωμένου δασκαλι-
κού κώσμου. Και είναι αυτονόητο
πώς τή στιγμή πού οι αιρετοί δέν
θάνατι οι φορείς τών έπισήμων άντι-
τιλήψεων της πλειοψηφίας τών όρ-

γανωμένων δασκάλων, αλλά πρό-
σωπα έ φροΰντα και έφαρμό-
ζοντα τις όποιες φρασσιμικές άντι-
τιλήψεις, ό θεσμός της αυτοδιοι-
κήσεως θά πέσει. Γιατί δέν εί-
ναι ή παρουσία του δασκάλου
από εκπαιδευτικό συμβούλιο, πού
δίνει ύπόσταση στο θεσμό, αλλά ή
ιδιότητα αυτού του δασκάλου του
νά είναι εκπρόσωπος και ή
πραγματική φορέας τών
καθορισμένων αντίληψεων και του
πνεύματος της όργανωμένης πλειο-
ψηφίας. Μά άπλά λόγια : Μά τή
θέση του αιρετού δε ζητάει ό κλά-
δος νά άμείψη όρισμένο πρόσωπο,
άλλά νά έξυπνηθή δικές του,
γενικές άνάγκες, γιαυτό και απαι-
τείτο στο έξωμ αυτό νάνέβη ό άν-
τιπρόσωπος της πλειοψηφίας του.

ΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ

Είναι ζήτημα οδαιοστικό οι έ-
ροι υπό τους όποιους πρέπει νά
ανάδεικνύεται ό αιρετός και ή τη-
ρηση τους είναι ή κυριότερη έγγυ-
ηση για τήν εξασφάλιση του θεσμού
και στην ύπερβή του και στη λει-
τουργία του, πρό πάντων σήμερα.

Δέν πρέπει νά λησμονήσουμε πώς
κερνώμε μία περίοδο κρίσεως τών
δημηκρατικών θεσμών πού ένας εί-
ναι κι ή αυτοδιοίκηση. Και δέν επι-
τρέπεται προσωμικές φιλοτιμίες, προ-
σωμικές βλέψεις νά θέσουμε σε κίν-
δυο ένα θεσμό, πού τό καθήκον
μας είναι νά επιδιώξουμε τήν ολο-
κλήρωσή του. Αν στό παρελθόν τό
πνεύμα της παιδαρχίας, ό σεβα-
σμός στη θέληση της πλειοψηφίας
χαρακτήρησε τήν ομαδική μας
ζωή, πολύ περισσότερο πρέπει αύτό
νά βίγη σήμερα. Η έκλογή του
αιρετού πρέπει όχι μόνο νά δείξη
πώς έχουμε βαθιά συνείδηση της
άποστολής του θεσμού, όχι μόνο
νά επιβεβαιώση τά συμπεράσματα
της παντάχρονης έπαρμούης του,
άλλά και νά ποδείξη πώς άσπην ά-
κριβώς τή στιγμή, πού τό αντιορ-
γανωτικό πνεύμα κυριαρχεί κι
πού οι όργανώσεις δέχθηκαν τά βα-
ρύτερα χτυπήματα, ό δασκαλικός
κλάδος παρουσιάζει τή μεγαλύτερη
έσωτερική συνοχή, τή μεγαλύτερη
έσωτερική τάξη και παιδαρχία.

Σέ μία έποχή πού πνύει άνεμος
έχθρικός στην αυτοδιοίκηση, ένα
είναι τό χρέος μας, παραμερίζον-
τας τά πρόσωπα μας, τους έγωί-
σμούς μας, τις αντίθεσις μας, νά
παρασυσταθούμε ένήμενοι σε έναν
όγκο γύρω στα πρόσωπα, πού άνά-
δειξε ή πλειοψηφία.

Έτσι δε θά δεθ ή μόνο στον αυ-
ριανό αντιπρόσωπο του κλάδου, τό
άναγκαιο κύρος για νά κρατήσει
τις βαριές του εδύνες στις δύσκο-
λες σημερινές περιστάσεις, αλλά
και θά δείξη μέ τόν πραγματικό
τερο τρόπο πώς ή συνείδηση της ή-
θικής εδύνης του κλάδου είναι
άρκετη για νά προφυλάξη και από
τάδωτερα λάθη, πού δε ήταν έ-
μως τό χειρότερο όπλα στα χέρια
των ανθρώπων πού πολεμούν τήν
ολοκληρωση του θεσμού της αυτο-
διοικήσεως.

«ΑΦΟΒΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ»

«Ο σύλλεγος Καβύλλας έπικρι-
νοντας τήν πράξη του Ήρακλείου
μιλά για τήν Όμοσπονδία μέ τρέ-
πο, πού άν τόν αίσθανάνατες με-
ρικά διαλυτικά—Βεληματικά ή θχι
—στοιχεία μέσα στον κλάδο, θά
μπορούσε σήμερα νά ύπερφηανεύε
μαστα οι όργανωμένοι δασκάλοι
πώς έχουν δημοσυρηθεί ένα όρ-
γανω άγώνα και έπιτυχίας άσύμ-
κрито και ζηλευτό θχι μόνο μέσα
στα όρια της δικής μας χώρας, αλλά
και σε πολύ πλατύστον όριζοντα.
Από τά λόγια αύτά έβλεπει νάνα-
δημοσιεύουμε εδώ τά άκολουθα :

«Η Δασκαλική Όμοσπονδία στάθηκε
πάντα άφοβη πρωτοπόρα για νά
δημοσυρήσει συνειδησίως μέ αυτο-
τέλεις και ανεξάρτητο έγώ, νά δη-
μοσυρήσει ένα πολιτισμένο Δημο-
τικό Σχολείο όλοι οι κόποι της οι
προσπάθειές της σ' αύτά τά ζητή-
ματα περισσότερο φροντα. Πάντα σιδή-
θηκε και στέκεται μεγάλο ήθικό,
ψυχικό και πνευματικό τονατικό
τόν δασκάλων. Η άποστολή της
είναι τόσο ίσρη πού επιβάλλεται
χι μόνο σε κάθε δασκάλω, αλλά
και στην Κοινωνία και στο Κράτος
νά τήν άνεγίσουν με σεβασμό. Κα-
νείς δέν πρέπει νά φέρη έμπόδια
στην τόσο θαυμαστή πορεία της,
πορεία πού μέ ένα φλογέρο πόθο
τείνει στην εδύχια δλοκλήρου του
έλληνικού λαού».

ΜΕΘΟΔΕΙ ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΙΚΕΣ

Έβραια οι άνθρωποι πού νόμεσαν
τόν καιρό άρκετά... βροχερό για
νά ξετροπάσουν σάν τους σαλιαν-
κους, και νά αναρριχηθούν στο άξι-
ωμα του εκπαιδευτικού συμβούλου
άντίθετα μέ τή θέληση του όργα-
νωμένου κλάδου, ήταν έπόμενος νά
μετάδωσαν κάθε νεοελληνική μέ-
θοδο... αναρριχητική. Έτσι λοιπόν
ό ένας βραβείο πώς οι έλλοι όπεψή-
φισιεναι ή κομμουνιστές ή άνάξτει
σημασίας. Ο άλλος άνακαλόπται
ότι... αύτός βασιάζει στη ράχη
του τό ασπαραλαισμένο εικοδό-
μημα της όμοσπονδίας». Ο άλλος
τό λέει καθάρτερος... δέν άναρ-
χιει πιά «Όμοσπονδία», καί, διαλύ-
θηκε, έρα... φησιεταί έμένα». Ο
έλλος παίρνει συστατική γράμμα-
τα από έκαλλιήλους ύπουργιακόδ
πρός... έπιθεωρητές και δασκά-
λους για νά τόν ψηφίσουν. Ύφους

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

ή πώς έδωσε ό κ. Μίγγος τις εξετάσεις του για
τή θέση του αιρετού συμβούλου.

«Ο κ. Γ. Μίγγος γράφοντας στον
Πρόεδρο της Διδασκαλ. Όμο-
σπονδίας :

«Ο κ. Γ. Μίγγος γράφοντας αυ-
χρόνος στον «Έγκαπητό του
Έρμη» :

«Έγμαστε στο πλευρό σας γιατί
έχομε πεποίθηση στην πείρα σας».

«Η θυαδική διοίκηση, πού έκανε
τοπλίκι της τήν Όμοσπονδία».

«Έγινε εύρύτατη συζήτηση για
τις δυό έγκυκλίους και μάς έξου-
σιόδησε ή Γεν. Συνέλευση δυό-
θυμα, όπως θά συμβή και σε άλλη
τέτια, ότι συμφωνεί με τή γνώμη
Ρουζάτα — Δημητράτου Καρα-
δήμα».

«Η σημερινή διοίκησης της Ό-
μοσπονδίας διαπληκτισθείσα με
τά τρία άποχωρήσαντα μέλη της
διοικήσεως Γραφάκου, Χοντρέ-
πουλου, Ταμπανκοπούλου... μερο-
ληπτούσα χωρίς διναιωμα, καθ' έ
μιοψηφία εν τή διοικήσει...»

«Μέ Σας όλους αύτου έπικρι-
φαλής θχι πετύχομε τήν ήθική
και οικονομική έξύψωσή μας,
πράγματα πού μερικοί ζηροοί με
μία μονοκοντυλία άδξία έσβυσαν,
ιδίως τά συνδικαλιστικά μας δι-
καιώματα κ.λ.π.» «Ο Παπανικολάου
κατώρθωσε μονοκοντυλία νά
δώση άφορμή νά σωρευθούν εις
έρείπια οι συνδικαλιστικές προ-
σπάθειές μας».

«Κάθε διδάσκωλο πονών δεύ τό
όμοσπονδιακόν μας κατάστημα, ά-
ποκλειστικόν δημιουργήμα αυ-
τών των κυριών (της θυαδικής
διοικήσεως) άκολουθούσαντν
χαμητόν δόγμα : διαίρει και βα-
σίλευε, θά καταλογίση διας αύτάς
τάς συνεπιείας εις βάρος της σημε-
ρινής διοικήσεως».

«Η πεποίθηση όλων των έδω
παράγοντων είναι ότι μόνον Θεο-
σαλονίκη—Γιάννινα (Μίγγος—Δαγ-
κλής) θά δώσουν τή νίκη στην Ιδεο-
λογία μας».

«Μετά τήν κατάταξιν του κ.
Δαγκλή εις τήν έπαναστατικήν
παράταξιν υπό του συλλόγου Ή-
ρακλείου... άποκαλύπτειτα έλο-
φανερή ή πρόθεσις των (της διοι-
κήσεως) προς έρμεσον ένίσχυσιν
του ίδιου των όπεψήφιου (δηλ.
του Δαγκλή)».

Και στο συστατικό γράμμα :
«Σεις ός έπί κεφαλής της Όμο-
σπονδίας πρέπει νά δώσετε τήν
κατάλληλη άδηση για... νά λει-
ψουν και οι πολλοί πού ύποψη-
φισιενται, αι όποιοι θά δώσουν
άσφαλώς τήν έπιτυχία στην άν-
τιδραση».

«Η σημερινή διοίκησης με τήν
άχαρηκτήριστον έγκληματικήν τα-
κτικήν της, δέν άφήνει νά εδύρουν
ένδύλωσιν όλοι αι φιλοεξίτιαι του
κλάδου».

σκύλλος είναι λοιπόν) ό κλάδος
των δασκάλων και μαζεύτηκαν ένα
γύρω τέσες μυέες ; Δέν έχουν
ντροπή οι κούροι αύτοί, αλλά τό
λάχιστον δέν έχουντα και τόσο δά
μυαλό, όσο χρειάζονται για νά νιώ-
σουν πώς ό δασκαλικός κόσμος
δέν έπαδε άκέρη από θραδική ά-
πεμύρανα όδως νά πείση όθια τών
τέχνασματων τους, πού και άλλοτε
δοκιμάστηκαν χωρίς άποτέλεσμα ;
Άλλά φαίνεται ή προσομηκί τους
φιλοεξία τόσο τους τυφλώνει, πού
τίποτε δέν μερεούν νά διασχυθούν
άν τήν πείρα και τήν ιστορία.

Η ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

Άλλά ό Μίγγος δέν όργιστηκε
κατά της Διοικήσεως άπειδή τάχα
τόκυρφη τήν όπεψήφιότητα του.
Η «ποκυρφή» έγινε στις 19 και
έγινε στις 21 Άπριλίου, κι ό Μιγ-
γος πότε θυμήθηκε νά όργισθί ;
Τόν Ιούνιο! Δηλ. όταν είδε πώς
προτείναται για ΑΝΑΠΑΙΡΜΑΤΙ-
ΚΟΣ. Και τότε μόνο έναψε και
κέρωσε και κατάφυγε στον «Έγκα-
πητό του Έρμη» να άναθεματίση
τήν άδλία, τήν εγκληματική Διοι-
κήση πού δέν πείστηκε νά χηλάση
τήν... άριθμητική. Γιατί ό κ. Μιγ-
γος δε ζητούσε άλλο, παρά νά έ-
μειούση από τή διοίκηση μία ύπο-
δειξη ός τακτικοδ. Μά με τί
λογαριασμό; Πώς οι ύποδειξιας νά
παρασυσταθώνε περισσότερο από τις
6 του Γιαννικουπούλου, τις 7 του
Παπανικολάου, τις 26 του Δαγκλή ;
Αυτό τό πρόβλημα έχει για τό
Μίγγο εύκολή τή λύση, τή δημο-
σιεύει στον «Έγκαπητό του Έρμη».
Μάς λέγει : μετά τήν κατάταξιν του
Δαγκλή στην έπαναστατικήν παρ-
ταξιν υπό του συλλόγου Ήρακλείου
(κόλλη) δε ένα χασαπάκι στον
έλλοι) και μετά τόν άποκλεισμόν

του κ. Παπανικολάου (κόλλη και
τάλλε) (για τό τρίτο δε μιλάει χάρ-
ριν σεβασμού) προς τόν «Έγκαπητό
του Έρμη» ή διοίκηση έφαιλε νά
λάβη όπ' όψης της τήν όπεψήφι
τόν 4 περιφερειών.

«Ο άνθρωπος λοιπόν αύτός πού
άπαιτεί από τήν όργανώση του νά
ά τμησά ή υιοθετώντας εύτελέ-
στατες και κακέβουλες και ποταπές
συνεφετιές για νά τόν ύψη-
λάσει απ' ό τόν ά τ ο μ ι κ ά, ό
άνθρωπος αύτός έχει τήν άίσηση νά
τιμηθί με τόδώνώτατοέξίωμα, πονοκί
από χέρι του δασκαλικού κλάδου
νάποσει, με τό έξώμα του αιρετού
συμβούλου. Έ λοιπόν, ός μάδη κι
αυτός και κάθε άλλος πώς όσο κι άν
μερικοί συνάδελφοι μερεούν νά
πλανηθούν στην άκρίσηση τους για
τά πρόσωπα και στη στάση τους ά-
πέναντι στην όργανώση, όμως στο
συνολό του ό κόσμος τών 14000
δασκάλων όργανωμένων και άνορ-
γανών, έχει βαθιά τή συνειδησηση
της ήθικής εδύνης και όπως τόδει-
ξει τόσες φορές ώς σήμερα, με πίστη
άκλόνητη και ένεργητικά άκολου-
θή τήν ήθική γραμμή, πού του
χαράσσει ή Διδασκαλική Όμο-
σπονδία».

ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΑΦΕΛΗ

Πολύ μεγάλο πρῶμα νά μορη
κανείς νά παραταξίση τόν άφελή.
Και αύτό τό καταφέρνει ό συνάδ.
κ. Μίγγος χωρίς όμως και νά πτώ-
χαινει νά γίνεται πιστωτός. Γιατί
ποές θά τόν πιστώση όταν φωνάζει
πώς ή διοίκηση του... άποκυρφη
την όπεψήφιότητα του ; Αυτός ό-
τε κι ό Ιόιος δέν τό πιστώσει γιατί
ζαίρει, προάντων αυτός, πώς ή
Διοίκηση της Όμοσπονδίας έτήρη-
σε στο ζήτημα του αιρετού τήν πύ-
σολογητική εδύτερρότητα. Και για

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

1. Γράψετε σ' ένα φύλλο χαρτί τὰ ὀνόματα τῶν υποψηφίων τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἔτσι:

τακτικὸς ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΑΓΚΛΗΣ ἀναπληρωματικὸς Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

2. Τὸ ψηφοδέλτιο αὐτὸ κλείστε το σὲ ἓνα φάκελλο χωρὶς ἐπιγραφή.

3. Τὸ λευκὸ αὐτὸ φάκελλο κλείστε τον σὲ ἓνα μεγαλύτερο φάκελλο. Ἐπάνω στὸν ἔξωτερικὸ αὐτὸ φάκελλο γράψετε τὴν ἀκόλουθη ἐπιγραφή:

Ψηφοδέλτιον (Υπογραφή ψηφίζοντος δασκάλου) Δημοτικὸν Σχολεῖον Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Εἰς

4. Τὸν κλεισμένον αὐτὸν και σφραγισμένον μὲ τὴ σφραγίδα τοῦ σχολείου φάκελλο ἢ θὰ τὸν παραδώσετε αὐτοπροσώπως· πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ σας συμβουλίου παίροντας ἀπόδειξιν ἢ θὰ τὸν στείλετε ταχυδρομικῶς· μὲ ἀναφορὰ σὰς πάλιν ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἡ ἀναφορὰ σας θὰ γράφη:

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου

Ἐπισημαίνω τὴν τιμὴν ὅπως ὑποβάλλω συνημμένως τὸ ψηφοδέλτιόν μου διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ αἵρετοῦ μέλους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς.

Ἐπισημαίνω τὸν ὀνομαστικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀποψηφίου δασκάλου.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΠΡΩΤΗ: Ἡ παράλειψη ἐνὸς ἀπὸ τοὺς παραπάνω τύπους κάνει τὸ ψηφοδέλτιο ἄκυρον.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: Ἡ ἀποστολὴ τῶν ψηφοδελτίων ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 20 Ἰουνίου. Ἡ διαλογὴ θὰ γινητὸ μεσημέρι τῆς 5ῆς Ἰουλίου. Ψηφοδέλτια, ποὺ θὰ φτάσουν στὰ χεῖρα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς 5 Ἰουλίου, εἶναι ἄκυρα.

Η ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΑ ΓΕΩΓΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Τὴν ἐρχόμενη σχολικὴ χρονιά θὰ λειτουργήσουν 2 διετη γεωργικὰ φροντιστήρια μὲ 15 νέους μετεκπαιδευμένους τὸ καθένα. Στὰ δὲ μονοετηθὰ φοιτήσαν 78. Ἐπομένως θὰ μετεκπαιδευθοῦν γεωργικὰ 108. Οἱ πρὸ τοῦ 1929 μετεκπαιδευθέντες ἔνα χρόνον δὲν καλοῦνται.

ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΗΣ ὉΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Εἰδοποιεῖνται οἱ σύλλογοι τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ συμπληρώσουν καὶ νὰ σταῖλου τὰ δελτία μητρώου πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκπαίδευσης ἀποβιβάσει, καὶ τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ψήφων τοὺς σὴν ἰδίαν συνέλευση τῆς 8 Ἰουλίου.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τὸ νομοσχέδιο περὶ διοικήσεως, ποὺ μερικὲς διατάξεις τοῦ δημοσιεύθηκαν ἤδη ἐπιστολῆ ἀπὸ τὸ Γεν. Λογιστήριον σὲ ὑπουργεῖο Παιδείας. Τὸ Γενικὸ Λογιστήριον κατὰ τὴν πληροφῶριάν μας ἔχει πολλὰς ἀντιρρήσεις. Ἐτοὶ ἀποκρούει τὴ διατάξιν γιὰ τὴν ἀσκίαν, ὅπως τελικὰ διατυπώθηκαδὴλ. νὰ μῆροῦν ὑννητικὰ νὰ φέουον οἱ μητέρες ποὺ ἔχουν 20ετη ὑπερρασία. Ἐπειτα ἀποκρούει τὴ διατάξιν περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ποὺ συμπληρῶνουν τὰ 35 χρόνια ὑπερρασίας ὡς ἐπιβιβρυντικὸν σὲ τὸν προϋπολογισμὸν. Τὸ Λογιστήριον ἔχει ἀντιρρήσεις ἀκόμη γιὰ πολλὰς ἄλλας διατάξεις. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι δέχεται τὴ διατάξιν τοῦ ὑπουργείου, νὰ διορίζωνται οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ὡς δόκιμοι γιὰ 3 χρόνια ἄλλα μὲ κατώτερον μισθὸν. Ἐτοὶ ζητεῖ οἱ δόκιμοι καθηγητὰς νὰ διορίζωνται ὅχι μὲ βαθμὸν ἐπισημητοῦ, ὅπως ἤδη γίνεται, ἀλλὰ μὲ βαθμὸν Γραμματεῖα. β.

Η ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Στὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἰπουργοῦ Παιδείας ποὺ ἐστειλε πρὸ καιροῦ καὶ ἡτοῦσε τὴ μὲθὲ πῶσαι ἀπὸ τοὺς Γ' τάξεως συναδέλφους ἔχουν προσόντα γιὰ μετεκπαίδευση στὰ μονοετηθὰ τμήματα τῶν διδασκαλίων καὶ πῶσαι ἀπ' αὐτοὺς θέλουσιν νὰ μετεκπαιδευθοῦν ἀπάντων ὡς τὴν ὥρα οἱ περισημῶντες ἐπισημῶντες. Κατὰ τὰ συνημνωθέντα στοιχεία, δικαίωμα νὰ μετεκπαιδευθοῦν ἔχουν 297 καὶ δέχονται μόνον οἱ 194. Καθυστεροῦν οἱ ἀπαντήσαντες 19 περισημῶν, Ἡ λίστη τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀρκεῖ γιὰ 150.

ΜΕΤΑΒΟΥΛΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν μεταθεσῶν 1) Περικλῆς Ζῶτος ἀπὸ τὸ Β' Ἀμφικλείας σὲ τὸ 17 Ἀνατολικῆς Ἀθηνῶν 2) Ἀθανάσιος Προφρανκόπουλος ἀπὸ Κοσμῆ σὲ τὸν Περικλεῶς. 3) Στῆμος Λότσης ἀπὸ Ἐλίκην σὲ τὸν 29ον Δουτικῆς

Μεταθέσεις 1) Νικ. Σταματέλος ἀπὸ Λαγιάδιον Ἐλασσῶνος σὴν κενὴ Μαριμίρανῆς Ἀρτίσης. 2) Βασ. Ἀγγελάκης Μαριμίρανῆς σὴν κενὴ Λοῦκι Γορβενῶν. Τὸ σχολεῖον Σκλήθρου ἐλεῖται ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Ἐκπ. Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δημ. Ἐκπαιδευτικῆς θὰ ἀπάγεται ἀπὸ τὴν περιφέρεια Φθιώτικῆς ποὺ ἀνήκει σὴν περιφέρεια Φθιώτικῆς.

ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΒΑΛΤΑΣ

Στὴ Βάλτα τῆς Χαλκιδικῆς γινηκε ἀπὸ τοὺς δασκάλους τῶν χωριῶν τῆς Κορασίνδρας καὶ Καλαμαριάς διήμερον τοπικὸ συνέδριον, ποὺ συνεζήτησε διάφορα παιδαγωγικὰ θέματα. Ὁ Ἐπιστημητῆς τῶν δημ. σχολείων Σ. Φασανῶν μὲ πατρικὸ ἐνδιαφέρον ἐδωκε διάφορες ὑπηρεσιακὰς ἀδηγίας γιὰ τὴ δουλειά τους. Ὁ τῶπος καὶ ἡ σημησηφορὰ τοῦ ἐπισημῶντοῦ κεντρικοῦ τῆν ἰμύλλα τῶν δασκάλων σὴν δουλειά τους. Στὸ τέλος τοῦ συνεδρίου παρεκάθησαν ὅλοι σὲ γεῦμα ἀπὸ ὄψεως σὲ μὲν ἀπὸ τὴς μαγευτικότερας τοποθεσίας τῆς Βάλτας.

ΠΟΙΟΥΣ ΥΠΕΔΕΙΞΑΝ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Τὸ συναδέλφον Σ. Δαγκλῆ ὑπεδειξαν οἱ σύλλογοι: Καβάλλας, Λήμνον, Μεγαλοπόλεως, Ἰωαννῶν, Φθιώτικῆς, Πωγωνίου, Ἀργας, Πρεβέλης, Χίου, Τήνον, Κορίνθης, Μεγάρων, Μολδαῶν, Καρυστίας, Μαντινέας, Λευκάδος, Ζαγορίου, Τριφυλλίας, Παρραμυθιάς, Δράμας, Παιραῶν, Χαρίων, Ἀγολίδος, Γεννησιῶν, Ἰκαρίας καὶ Κεφαλληνίας. Τὸ συναδέλφον Κ. Παπανικολάου, οἱ σύλλογοι: Φλωρίνης, Σιδηροκάστρου, Ἐλασσῶνος, Σερῶν, Κομοτηνῆς, Κοζάνης, Μεσολογγίου. Τὸ συναδέλφον Γ. Γιαννικόπουλο, οἱ σύλλογοι: Σύρον, Καλαβρυτιῶν, Ἀργεῖου, Ἀμαλιάδος, Αἰγίου, Γορτυνίας. Τὸ συναδέλφον Γ. Μίγγο, οἱ σύλλογοι: Σάνθης, Θεσσαλονίκης, Βεργίας, Κατερίνης. Τὸ συναδέλφον Γ. Ἀποστολόπουλο, οἱ σύλλογοι: Πατρῶν, Κορινθίας. Τὸ συναδέλφον Α. Λιούμα οἱ σύλλογοι Τρικινάων, Γορτυνίας, τὸ σὲ τὸν ἀπὸ Μαντινέων οἱ σύλλ. Μαγνησίας, Καρδίτσας. Οἱ σύλλογοι Ὀλυμπίας, Ναυκρατίας, Κυθήρων τοὺς συναδ. Ρουχωτὰ καὶ Δημητρεῶν, Ὁ Β' Ἀθηνῶν τὸν συναδ. Ν. Ἀμπαζόλου, Ὁ Θηβῶν τὸν συναδ. Ν. Προκοπίδη. Ὁ Κερκυρας τὸν συναδ. Κορκουλά. Καὶ δ' Ἐρανκλείου τὸν συναδ. Ντεγίγγην. Στὸν πίνακα αὐτὸν δὲν ἀναφέρονται οἱ πρῶτες ὑποδείξεις τῶν συλλόγων, ποὺ μεταβλήθησαν.

Οἱ ἀναδέλφον Γιαννικόπουλος καὶ Μίγγος ἀν καὶ σημηαντικὰ μισοψηφισαντες ἀνήθησαν τὴ θέση τοῦ ἀναπληρωματικοῦ. Σχετικὰ δὲ Γιαννικόπουλος ἐστειλε τὸ ἀκόλουθο γράμμα ἀπαντήσαντὸν στὸν Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἀμαλιάς 28 Μαῖου 1931 Ἀγαπητέ μου, Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν προσφορὰν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ἀναπληρωματικοῦ, ἀλλὰ λυποῦμαι πολὺ, διότι δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ αὐτὴν, καθὼς ἔχω ἤδη δεχθῆ τὴν τοῦ ταυτικοῦ, ἔχω δὲ ἀναλάβει καὶ ὀρισμένους ὑποχρεώσεις. Ἐπομένως εἶσθε ἀπηλλαγμένοι πάσης ἀπέναντίμου ὑποχρεώσεως. Μετὰ συναδελφικῆς ἀγάπης Γ. Α. Γιαννικόπουλος

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΚΟΛΙΝΑΡΟ

Μὲ τὸ μέσον, ποὺ σημερα ἐκμηδένισε τὴς ἀποστάσεις, μὲ ἀκόμητον, 40 παιδιὰ τῶν μεγάλων τάξεων, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὴ μαθητικὴ κοινότητα τοῦ σχολείου Λιτόχωρου ἔκαναν μὲ τοὺς δασκάλους τῶν τὴν ἐκδρομὴν τοὺς σὴν κοινόπολή μας. Οἱ μαθητὰ τῶν σχολείων μας τοὺς ὑποδεχτήσαν μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ τοὺς ἐφιλοξένησαν στὰ σπίτια τους. Ἡ γνωριμία καὶ ἡ συναδέλφωσις τῶν μικρῶν παιδιῶν, ἦτο προσηφανής. Ὑστερα ἀπὸ δύο μέρες, οἱ ἐκδρομῆς ἀνεχώρησαν σιδηροδρομικῶς, ἐκτελοῦντες τὸ ὀρισμένον δρομολόγιό τους. Γιὰ ἐνθύμιον τῆς ἐκδρομῆς τὸ διδακτικὸν προσημῶν τοῦ Λιτόχωρου, προσημῶνε ἓνα χρηματικὸ ποσὸν στὰ παιδιὰ Κολιναροῦ γιὰ νὰ ἀγοράσουν δύο σάλιγγες.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΗ

Ὁ κ. Ν. Προκοπίδης κάνει τὴ δηλῶση πὸς δὲ δέχεται τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἀναπληρωματικοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον σὲ φηφοδέλτιον Γιαννικόπουλο καὶ ἀκυροῦσται ἐκείνους ποὺ τὴν ὑποδειξάνε.